

34-35-36-37-38

Handelingen -39-40-41-42-43

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1984-1985

Vergaderingen van juni 1985

SUBSIDIERING PRIVAATRECHTELIJKE NEDERLANDSTALIGE ARCHIEF- EN
DOCUMENTATIECENTRA
SUBSIDIEREGELING POLITIEKE VORMINGSINSTELLINGEN
WIJZIGING WAARBORGGRENS GEWEST BEVORDERING ECONOMISCHE EXPANSIE
PREVENTIEF BEDRIJFSBELEID
SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN
SUBSIDIEREGELING NEDERLANDSTALIG ONTWIKKELINGSWERK VOOR
VOLWASSENEN
SUBSIDIERING PARTICULIERE SPORTINFRASTRUCTUUR
ERKENNING NIET-OPENBARE TELEVISIEVERENIGINGEN
VERBREIDING AUDIOVISUELE PROGRAMMA'S VAN PLAATSELIJK BELANG
WIJZIGING EN AANVULLING WET RUIMTELIJKE ORDENING EN STEDEBOUW
WIJZIGINGJACHTWET
BEVOEGDHEID GEMEENSCHAP PERSOONSGEBONDEN AANGELEGENHEDEN
BIJZONDERE JEUGDBIJSTAND
ADMINISTRATIEF TOEZICHT OP GEMEENTEN
MOTIE VOORKOMING DISCRIMINATIE IDEOLOGISCHE EN FILOSOFISCHE REDENEN
OMVORMING COMMISSARIAAT-GENERAAL INTERNATIONALE CULTURELE
SAMENWERKING
SAMENWERKINGSAKKOORD MET DUITSTALIGE GEMEENSCHAP
MILIEUVERGUNNING
BELEID GEMEENSCHAP INTERNATIONALE CULTURELE SAMENWERKING

Inhoud

Nr. 34 Maandag 24 juni 1985 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1123

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1123

Ontwerp van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Advies van de Raad van State
Indiening en verwijzing, blz. 1124

Verslagen
Indiening, blz. 1124

Aanvullend verslag
Indiening, blz. 1125

Motie
Indiening, blz. 1125

Opmerking van het Rekenhof
Indiening, blz. 1125

Interpellatie (R.v.O. art. 67)
Indiening, blz. 1125

Dringende vraag (R.v.O. art. 66, 5)
Dringende vraag van de heer J. DeMol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de plannen om Nieuwdonk-B erlare uit te bouwen tot een recreatiecentrum, blz. 1125

Vragen (R.v.O. art. 66)
Vraag van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aankoop, de verhuring en de bestemming van de Villa Maritza te Oostende, blz. 1126

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onverantwoorde televisie-uitzending, door de BRT, van de geweldsdaaden die de voetbalmatch Juventus-Liverpool voorafgingen, blz. 1127

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het waterzuiveringsbeleid en het reinigen van de oppervlaktewateren, blz. 1128

Vraag van de heer D. Vervaeet tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten, blz. 1128

Vraag van de heer E. Baldewijns tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van vliegass te Genk-Sledderlo, blz. 1129

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1130
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, L. Dierickx, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1133

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 1135
Sprekers : de heren W. Seeuws, verslaggever, E. Beysen, G. Verhaegen, L. Dierickx, J. Van Elewycq

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1143

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie – 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1147
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, O. Van Ooteghem, Minister H. Schiltz

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1149

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1150

Nr. 35 Maandag 24 juni 1985 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1151

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid – 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1151
Sprekers : de heren P. Deprez, verslaggever, A. Denys, N. De Batselier, M. Olivier, O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1161
Spreker : de heer L. Bril

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Algemene bespreking, blz. 1165
Sprekers : de heren M. Olivier, L. Bril, O. Van Ooteghem, N. De Batselier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1169
Sprekers : de heer O. Van Ooteghem, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1172

Nr. 36 Dinsdag 25 juni 1985 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1173

Ontwerp van decreet houdende de subsidieregeling van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk – 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Algemene bespreking, blz. 1173
Sprekers : de heren M. Decoster, verslaggever, P. Breyne, W. Seeuws, L. Dierickx, E. Beysen, A. De Beul, Minister K. Poma

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1183
Spreker : Minister K. Poma

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende subsidiëring van werken tot het oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 1190
Sprekers : de heren P. Breyne, verslaggever, W. Seeuws, A. Diegenant, Minister K. Poma
Artikelsgewijze bespreking, blz. 1198

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1199

Nr. 37 Dinsdag 25 juni 1985 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1201

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1201

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1201

Motie van orde

Voorstel tot verdaging van een beraadslaging, blz. 1201

Sprekers : de heren A. DeBeul, J. Van Elewycq, mevrouw M. Smet, Minister K. Poma, mevrouw W. Demeester-De Meyer

Interpellatie (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de instandhouding van het cultureel patrimonium en de monumenten die eigendom zijn van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, blz. 1203

Sprekers : de heer J. De Mol, Minister K. Poma

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen – 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Voorstel van decreet van de heer H. Van Rompaey c.s. houdende regeling van het verbreiden van audiovisuele programma's van plaatselijk belang via de netten voor distributie van radio-omroepuitzendingen in de woningen van derden – 221 (1982-1983) – Nrs. 1 en 2

Stemming over het voorstel tot verdaging van de beraadslaging, blz. 1206

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Algemene bespreking, blz. 1206

Sprekers : de heren I. Van Belle, Minister K. Poma, H. Van Rompaey, J. Van Elewycq, G. Verhofstadt, G. Temmerman, A. De Beul, L. Van den Bossche, J. De Seranno, E. Beysen, mevrouw M. Van Puymbroeck

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen – 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1239

Sprekers : de heren J. Van Elewycq, Minister K. Poma, de heren A. De Beul, L. Van den Bossche, I. Van Belle, G. Verhaegen

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1253

Nr. 38 **Woensdag 26 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1255

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1255

Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van stebouw

Algemene bespreking, blz. 1255

Sprekers : de heren J. De Mol, J. Leclercq, H. Van Rompaey, verslaggever, T. Kelchtermans, Minister Akkermans

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1262

Spreker : de heren J. De Mol, H. Van Rompaey

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 – 310 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1264

Sprekers : de heren E. Desutter, verslaggever, G. Temmerman, L. Dierickx, Minister P. Akkermans, J. De Mol

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1274

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1275

Nr. 39 **Woensdag 26 juni 1985**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1277

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1277

Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerp van resolutie

– 312 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Debat, blz. 1277

Sprekers : de heren P. Tant, verslaggever, W. Peeters, E. Beysen, G. Verhaegen, Minister G. Geens

Ontwerp van decreet inzake bijzondere j eugdbij stand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1287

Sprekers : de heren A. Bourgeois, verslaggever, G. Verhaegen, E. De Groot, L. Van den Bossche, D. Vervaeke

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1296

Ontwerp van decreet inzake bijzondere j eugdbij stand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1296

Spreker : Minister R. Steyaert

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1298

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Voorstel tot verwijzing naar Commissie, blz. 1305

Sprekers : Minister M. Galle, de heren J. Van Elewycq, A. De Beul, G. Verhaegen, E. Beysen, E. Vankeirsbilck, P. Tant

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1307

Interpellaties (R.v.O. art. 67)

Interpellatie van de heer D. Vervaeke tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de vaagheid en de onduidelijkheid van de directe planning van het Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990, Deel Vlaams-Brabant

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het Ontwerpplan Afvalstoffen 1986-1990, blz. 1307

Sprekers : de heren D. Vervaeke, F. Geyselings, D. Horlait, Minister J. Lenssens

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu Waterbeleid en Onderwijs, over de beveiliging van de bevolking tegen brand- en explosiegevaar in de nabijheid van opslagplaatsen van vloeibaar gas, blz. 1313

Sprekers : de heer F. Geyselings, Minister J. Lenssens

Indiening van moties, blz. 1316

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het laks beleid en de tekortkomingen in verband met milieuproblemen nabij stortplaatsen en de watervervuiling in het bijzonder, blz. 1317

Sprekers : de heer F. Geyselings, Minister J. Lenssens

Indiening van moties, blz. 1321

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1321

Nr. 40 **Donderdag 27 juni 1985**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1323

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer J. Dupré tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van

Economie en Werkgelegenheid, over de verheffing van het Arrondissement Turnhout van ontwikkelingszone categorie 2 naar ontwikkelingszone categorie 1 en de verlening van dezelfde EFRO-steun aan het Arrondissement Turnhout als aan de Provincie Limburg, blz. 1323

Sprekers : de heren J. Dupré, J. Sleeckx, Minister G. Geens

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1329

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer T. Kelchtermans tot de heer J. Buchmann, Gemeenschapsminister van Huisvesting, over de problemen in de sector sociale huisvesting, blz. 1329

Sprekers : de heer T. Kelchtermans, Minister J. Buchmann

Interpellatie van de heer E. De Groot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsmi-
nister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve ten opzichte van de economische reconversie van de Rupelstreek, blz. 1323

Sprekers : de heer E. De Groot, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer F. Piot tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie en Werkgelegenheid, over de houding van de Vlaamse Executieve in verband met de gewenste verlenging van het statuut van ontwikkelingszone van Noord-Hageland, blz. 1336

Sprekers : de heer F. Piot, Minister G. Geens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1339

Nr. 41 **Donderdag 27 juni 1985**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1341

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 1341

Samenstelling van een Commissie

Wijziging onder de plaatsvervangende leden, blz. 1341

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1341

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewycq

Interpellaties (R.v.O. art. 67) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer F. Geyselings tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsmi-

nister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de toenemende bodemerosie ten gevolge van de ruilverkaveling van landbouwgronden, blz. 1341

Sprekers : de heren F. Geyselings, J. De Seranno

Voorstel van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 1345

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1345

Voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra – 308 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1345

Sprekers : de heren L. Dierickx, F. Swaelen

Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewycq en P. Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmen, blz. 1346

Hoofdelijke stemming, blz. 1347

Spreker : de heer L. Dierickx

Ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie

– 307 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1348

Ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie van Preventief Bedrijfsbeleid

– 299 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 1349

Sprekers : de heren N. De Batselier, R. Declercq

Hoofdelijke stemming, blz. 1350

Sprekers : de heren E. Beysen, N. De Batselier

Ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – 304 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 8

Aangehouden stemmen, blz. 1352

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Hoofdelijke stemming, blz. 1356

Spreker : de heer N. De Batselier

Ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen

– 303 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 9

Motie ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen – 342 (1984-1985) – Nr. 1, blz. 1357

Spreker : de heer J. Van Elewycq

Ontwerp van decreet houdende subsidiëring van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidie-regeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk

– 315 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 1358

Hoofdelijke stemming, blz. 1359

Voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. betreffende de subsidiëring van het oprichten, verbeteren en/of aankopen van private sportinfrastructuur – 24 (1981-1982) – Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming, blz. 1360

Voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw

– 286 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1361

Hoofdelijke stemming, blz. 1362

Sprekers : de heren J. Leclercq, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882 – 310 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemmen, blz. 1363

Spreker : de heer L. Dierickx

Hoofdelijke stemming, blz. 1364

Sprekers : de heren G. Temmerman, J. De Mol

Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden

Ontwerp van resolutie

– 312 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1366

Ontwerp van decreet inzake bijzondere jeugdbijstand

– 309 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Aangehouden stemming, blz. 1367

Hoofdelijke stemming, blz. 1368

Sprekers : de heren L. Van den Bossche, D. Vervaeke

Moties tot besluit van de interpellatie van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de bescherming van de vos in Vlaanderen

Hoofdelijke stemming, blz. 1369

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1370

Motie van orde

Voorstel tot aanvulling van de agenda, blz. 1370

Sprekers : de heren J. De Seranno, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, J. Leclercq

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1371

Nr. 42

Vrijdag 28 juni 1985
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1373

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1373

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1373

Sprekers : de heren C. De Cooman, verslaggever, H. Van Wambeke, P. Van Grembergen, E. Beysen, Minister J. B. uchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1379

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985 – 336 (1984-1985) – Nr. 1

Algemene bespreking, blz. 1380

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, G. Verhaegen, mevrouw M. Van Puymbroeck, Minister J. Buchmann

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1383

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Bespreking, blz. 1383

Sprekers : de heren H. Van Wambeke, verslaggever, P. Van Grembergen, E. Beysen

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 1386

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning – 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 18

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1387

Sprekers : mevrouw J. DeLoore-Raeymaekers, verslaggever, de heren L. Vanvelthoven, Minister J. Lenssens, de heren G. Verhaegen, J. Bosmans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1394

Nr. 43

Vrijdag 28 juni 1985
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1395

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1395

Mededeling van de Voonitter

Beslissing van het College van Voorzitters van de Wetgevende Kamers, van de Vlaamse Raad en van de Conseil de la Communauté française over de ontvanke-lijkheid van de motie van de heren J. Van Elewyck en A. DeBeule c.s. ter voorkoming van discriminatie om ideologische en filosofische redenen, blz. 1395

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen – 282 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 1396

Sprekers : de heer J. DeMol, mevrouw O. Lefeber, de heer L. Dierickx, Minister M. Galle, Minister J. Lenssens

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1407

Sprekers : de heer J. De Mol, Minister J. Lenssens, de heren P. Matthys, F. Geyselings, J. Leclercq, L. Vanvelthoven

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1426

Sprekers : Minister M. Galle, de heren G. Temmerman, V. Vanderheyden, J. Desseyn, J. Van Elewyck, G. Verhaegen, P. Van Grembergen, M. Olivier

Ontwerp van decreet houdende vaststelling voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 7

Algemene bespreking, blz. 1427

Sprekers : de heren E. Vankeirsbilck, verslaggever, J. Desseyn, Minister M. Galle

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1435

Voorstel van decreet van de heer E. Desut-

ter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 1440

Spreker : de heer R. Van Rompaey, verslaggever

Artikelsgewijze bespreking, blz. 1440

Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1440

Spreker : mevrouw M. Van Puymbroeck

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking – 337 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 1442

Ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning

– 291 (1984-1985) – Nrs. 1 tot 19

Aangehouden stemmen, blz. 1443

Sprekers : de heren D. Vervaeke, L. Vanvelthoven, J. DeMol, Minister J. Lenssens

Hoofdelijke stemming, blz. 1452

Sprekers : de heren L. Vanvelthoven, J. De Mol

Ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten – 321 (1984-1985) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1453

Voorstel van decreet van de heer E. Desutter houdende aanvulling van artikel 58 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw – 66 (1981-1982) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 1454

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1455

VOORZITTER : de heer J. Pede

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

P. Van Grembergen ; buitenslands.

A. Deneir, E. Desutter, J. Gabriels, R. Maes ; ambtsverplichtingen.

ONTWERPEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende ontwerpen van decreet werden ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende omvorming van het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Culturele Samenwerking van de Nederlandse Cultuurgemeenschap in België, opgericht bij decreet van 8 juli 1980, tot Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap – 335 (1984-1985) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor

Buitenlands Beleid.

- Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap, ondertekend te Alden Biesen op 22 mei 1985 – 336 (1984-1985) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlands Beleid.
- Ontwerp van decreet houdende vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het deel van het Gemeentefonds dat bestemd is voor de gemeenten van het Vlaamse Gewest – 339 (1984-1985) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden
- Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen – 338 (1984-1985) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer A. Deneir c.s. houdende het invoeren van een eenvormige medische urgentiekaart – 330 (1984-1985) – Nr. 1.

Verwezen naar de Commissie voor Gezondheidsbeleid.

- Voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewyck en P. Van Grembergen houdende de subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen – 331 (1984-1985) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming.
- Voorstel van decreet van de heer K. Dillen houdende wijziging van het decreet van 19 juli 1973 tot regeling van het gebruik van de talen voor de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en de werknemers, alsmede van de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen – 332 (1984-1985) – Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Taaldecreetgeving.
- Voorstel van decreet van de heer K. Dillen houdende vernederlandsing van de benaming van de door de Vlaamse overheid te Gent ingerichte technologische beurs – 333 (1984-1985) – Nr. 1.
Verwezen naar de Verenigde Commissies voor Economisch, Tewerkstellings- en Energiebeleid en voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming.
- Voorstel van decreet van de heer D. Vervaet c.s. houdende invoering

Voorzitter

van sociaal vervoer van mobiel gehandicapten
— (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Bij stand aan Personen.

ONTWERP VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende ontwerp van resolutie werd ingediend :

- Ontwerp van resolutie ingediend door de Vlaamse Executieve bij de Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden — 312 (1984-1985) — Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie ad hoc.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer V. Anciaux c.s. betreffende de organisatie van een Vlaamse dialoog inzake de onderwijsvraagstukken — 329 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Onderwijs.
- Voorstel van resolutie van de heer H. Suykerbuyk betreffende het beleid van de Vlaamse Gemeenschap inzake de internationale culturele samenwerking — 337 (1984-1985) — Nr. 1.
Verwezen naar de Commissie voor Buitenlands Beleid.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Indiening en verwijzing

De Voorzitter : Het volgende advies

van de Raad van State werd ingediend :

- Advies van de Raad van State over het voorstel van decreet van de heer P. Peeters houdende verplichting tot mededeling van het nieuw adres aan de Nederlandse Commissie voor de Cultuur van de Brusselse Agglomeratie door het uitschrijvend gemeentebestuur bij verhuizing van een inwoner naar een gemeente in de Brusselse agglomeratie — 204 (1982 - 1983) — Nr. 2.
Verwezen naar de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden

VERSLAGEN

Indiening

De Voorzitter : De volgende verslagen werden ingediend :

- door de heer P. Breyne namens de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming over het voorstel van decreet van de heer A. Diegenant c.s. houdende subsidiëring van werken tot oprichten en/of verbeteren van private sportinfrastructuur — 24 (1981-1982) — Nr. 5.
- door de heer T. Kelchtermans namens de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid over het ontwerp van decreet betreffende de milieuvergunning — 291 (1984-1985) — Nr. 14
- door de heer P. Deprez namens de Commissie voor Economisch, Tewerkstellings- en Energiebeleid over het ontwerp van decreet houdende oprichting van een Vlaamse Commissie voor Preventief Bedrijfsbeleid — 299 (1984-1985) — Nr. 4.
- door de heer M. Decoster namens de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming over het ontwerp van decreet houdende de subsidiëring van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig

ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidiëring voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk — 315 (1984-1985) — Nr. 2.

- door de heer T. Kelchtermans namens de Commissie voor Leefmilieu en Waterbeleid over het voorstel van decreet van de heer L. Vanvelthoven c.s. houdende reglementering voor de hinderlijke inrichtingen — 282 (1984-1985) — Nr. 2.
- door de heer P. Deprez namens de Commissie voor Economisch, Tewerkstellings- en Energiebeleid over het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie — 307 (1984-1985) — Nr. 2.
- door de heer P. Tant namens de Commissie ad hoc over de Nota over de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap inzake persoonsgebonden aangelegenheden- Ontwerp van resolutie ingediend door de Vlaamse Executieve — 312 (1984-1985) — Nr. 3.
- door de heer P. Breyne namens de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming over het voorstel van decreet van de heer A. De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra — 308 (1984-1985) — Nr. 2.
- door de heer W. Seeuws namens de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming over het voorstel van decreet van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elwyck en P. Van Grembergen hou-

Voorzitter

dende de subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen
— 331 (1984-1985) — Nr. 2.

— door de heer M. Olivier namens de Commissie voor Economisch, Tewerkstellings- en Energiebeleid over het ontwerp van decreet op de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
— 304 (1984-1985) — Nr. 6.

— door de heer I. VanBelle namens de Commissie voor Mediabeleid over het ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en de teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen
— 303 (1984-1985) — Nr. 6.

— door de heer I. VanBelle namens de Commissie voor Mediabeleid over het voorstel van decreet van de heer H. Van Rompaey c.s. houdende regeling van het verbreiden van audiovisuele programma's van plaatselijk belang via de netten voor distributie van radio-omroepuitzendingen in de woningen van derden
— 221 (1982-1983) — Nr. 2.

— door de heer E. Vankeirsbilck namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden over het ontwerp van decreet houdende vaststelling, voor het Vlaamse Gewest, van regelen betreffende de organisatie van de procedure alsook de uitoefening van het administratief toezicht op de gemeenten
— 321 (1984-1985) — Nr. 2.

— door de heer A. Denys namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heer M. Olivier c.s. houdende regeling van het houden en het kweken van en het bevoorraden in vogels, alsmede het organiseren van vogelwedstrijden
— 184 (1982-1983) — Nr. 7.

— door de heer E. Desutter namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuur-

behoud over het ontwerp van decreet houdende wijziging van de jachtwet van 28 februari 1882
— 310 (1984-1985) — Nr. 2.

— door de heer A. Bourgeois namens de Commissie voor Bijstand aan Personen over het ontwerp van decreet inzake bijzondere jeugdbijstand
— 309 (1984-1985) — Nr. 2.

— door de heer R. Van Rompaey namens de Commissie voor Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud over het voorstel van decreet van de heer T. Kelchtermans c.s. houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw
— 286 (1984-1985) — Nr. 2.

AANVULLEND VERSLAG

Indiening

De Voorzitter : Het volgende aanvullend verslag werd ingediend :

— door de heer I. VanBelle namens de Commissie voor Mediabeleid over het ontwerp van decreet betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie- en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen
— 303 (1984-1985) — Nr. 8.

MOTIE

Indiening

De Voorzitter : De volgende motie werd ingediend :

— Amnestiemotie van de gemeenteraad van Hoeilaart.
Verwezen naar de Werkgroep belast met het opmaken van een inventaris van de sociale en menselij-

ke gevolgen voor de slachtoffers van de oorlog, met name ook van de Spaanse Burgeroorlog en voor de getroffen van de repressie- en epuratielwetgeving.

OPMERKING VAN HET REKENHOF

Indiening

De Voorzitter : De volgende opmerking van het Rekenhof werd ingediend :

— Opmerking van het Rekenhof betreffende begrotingsberaadslaging nr. VE-K53 dd. 24 april 1985 van de Vlaamse Executieve.

INTERPELLATIE (R.v.O. art. 67)

Indiening

De Voorzitter : De volgende interpellatie werd ingediend :

— door de heer N. De Batselier tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de VZW Stichting Monumenten- en Landschap szorg.

DRINGENDE VRAAG (R.v.O. art. 66,5)

Dringende vraag van de heer J. De Mol tot de heer P. Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening, Landinrichting en Natuurbehoud, over de plannen om Nieuwdonk-Berlare uit te bouwen tot een recreatiecentrum

De Voorzitter : Aan de orde is de dringende vraag van de heer DeMol tot de heer Akkermans, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening,

Voorzitter

Landinrichting en Natuurbehoud, over de plannen om Nieuwdonk-Berlare uit te bouwen tot een recreatiecentrum.

De heer De Mol heeft het woord.

De heer J. De Mol (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, onlangs werd een verzoeningsvoorstel over de Nieuwdonk-Berlare bekendgemaakt. Dit voorstel, dat onze instemming niet wegdraagt en zowel door milieu- als door middenstandsgroepen gecontesteerd wordt, wordt nu reeds door de Intercommunale DDS met de voeten getreden. Momenteel worden er in het reservaatgebied reliëfwijzigingen uitgevoerd, wordt een parking in grind aangelegd en werd een kabine met sterfput aangebracht. Deze werken zijn totaal in strijd met het verzoeningsvoorstel, maar terzelfdertijd kondigt DDS in een brief aan de handelaars aan dat van 1 juli af in Nieuwdonk zonnekloppers, zwemmers, surfers en zeilers worden verwacht ; tevens werden prijzoffertes gevraagd voor allerhande verkoopstalletjes.

1. Meent u niet dat u voor de zoveelste maal door de Intercommunale DDS voor schut wordt gezet ?

2. Wanneer de voorzitter van DDS op de algemene vergadering stelt dat dit een eerste stap — in casu het verzoeningsvoorstel — in de goede richting is tot het recreatief uitbouwen van Nieuwdonk, moet voor u veel duidelijk zijn. Is het opteren — zoals u nu antwoord op mijn interpellatie van 17 mei 1984 stelde — voor het statuut van natuurreservaat nu niet de enige oplossing ?

3. Welke stappen zult u ondernemen om te beletten dat het domein op 1 juli 1985, onder de geschetste omstandigheden, wordt geopend ?

De Voorzitter : Minister Akkermans heeft het woord.

Minister P. Akkermans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, in antwoord op zijn vraag in verband met de toekomstige aanleg van het domein „Nieuwdonk” heb ik de eer het geacht lid mede te delen dat :

1. voor de aangehaalde overtredingen, voor zover hier tegen eerder niet bevestigd werd opgetreden, vandaag de nodige vaststellingen worden gedaan en de passende vorderingen worden ingeleid ;

2. dit verzoeningsvoorstel onder meer voorziet in een gebied gelegen ten zuiden van Nieuwdonk dat als natuurreservaat wordt voorbehouden, 100 ha ;

3. voor zover geen nieuwe overtredingen worden vastgesteld geen redenen voorhanden zijn om de toegang tot het domein te beletten.

Zoals onder punt 1 vermeld, werd aan AROL opdracht gegeven de nodige vaststellingen te doen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

VRAGEN (R.v.O. art. 66)

Vraag van mevrouw M. Tyberghien-Vandenbussche tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aankoop, de verhuring en de bestemming van de Villa Maritza te Oostende

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van mevrouw Tyberghien-Vandenbussche tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de aankoop, verhuring en bestemming van de Villa Maritza te Oostende.

Mevrouw Tyberghien-vandenbussche heeft het woord.

Mevrouw M. Tyberghien-vandenbussche (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, op 8 september 1983 gebeurde de aankoop van de Villa Maritza te Oostende door de Vlaamse Executieve, bij akte verleden door het Aankoopcomité te Brugge. Dit op uw voorstel voor een bedrag van 12,5 miljoen frank. De verantwoording voor deze aankoop was enerzijds de be-

scherming van het gebouw en anderzijds om er een toeristische functie aan te geven.

In 1983-1984 werden er voor 2,5 miljoen frank herstellingswerken uitgevoerd, nog steeds zonder dat er een bestemming werd aan gegeven

In de zomer 1984 verklaarde u op BRT 2 in het programma Westwezen dat er aan de villa een gemeenschapsbestemming zou worden gegeven, wat zeer normaal en natuurlijk was, aangezien de villa aangekocht werd door middel van gemeenschapsgelden.

Op 4 januari 1985 wordt door u een akkoord gesloten met de NV Kathris Room voor een verhuring van deze gemeenschapseigendom tegen 300.000 frank per jaar voor 36 jaar. Werd de bestemming van deze villa in het contract gestipuleerd ?

De historie van deze villa is meer dan merkwaardig en roept heel wat vragen op. De Villa Maritza is een merkwaardig neo-klassiek gebouw dat door bescherming kon worden gered zonder grote kosten voor de Gemeenschap, alleen 60 ten honderd voor de herstellingskosten, dat is 60 ten honderd van 2,5 miljoen frank of 1,5 miljoen frank; nu kost zij ons 12,5 miljoen frank aankoop plus 2,5 miljoen frank herstellingskosten, dus 15 miljoen frank, waarvoor uiteindelijk in geen bestemming voorzien is, terwijl u deze eigendom dan maar overdraagt aan 300.000 frank per jaar aan een NV.

Graag zou ik vernemen :

1. of u de bevoegdheid tot verhuring op de gebruikelijke wijze door de Executieve gedelegeerd kreeg ;

2. zo ja, met welke motivering ;

3. zo neen, of deze operatie conform de voorschriften is en of dit een geldige beslissing is ;

4. wat de Minister en de Executieve zullen ondernemen om deze gemeenschapseigendom toch ter beschikking te brengen voor gemeenschapsdoel-einden en zodoende te beschermen, wat uiteindelijk de eerste en enige bedoeling kan zijn om deze aankoop te rechtvaardigen.

De Voorzitter : Minister Poma heeft

Voorzitter

het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, antwoordend op de vraag van het geachte lid kan ik het volgende meedelen :

Op de eerste drie vragen kan ik antwoorden dat het geven van een toeristische bestemming aan het onroerend goed uitsluitend tot de bevoegdheid van de Gemeenschap sminister die het toerisme onder zijn bevoegdheid heeft, valt.

Er werd voorafgaandelijk k verscheidene onderhandelingen gevoerd met de stad en vzw's om de villa te exploiteren. Deze sprongen alle af omdat zij zich financieel niet bij machte achtten om de zaak te runnen.

Uiteindelijk kwerd aan de Centrale Administratie van de BTW, Registratie en Domeinen gevraagd het pand te verhuren onder de voorwaarden dat het gebouw een toeristische bestemming kreeg en dat het gebouw voor het nageslacht zou kunnen bewaard worden.

Gelet op het feit dat de gebruiker bovendien naast de gewone herstellingen ook alle zware onderhouds- en herstellingswerken zal moeten uitvoeren en daarenboven ook de onroerende voorheffing te zijne laste moest nemen hebben al de kandidaat-huurders, met uitzondering evenwel van de NV „Kathris Room” hun kandidatuur terug getrokken.

In dit perspectief is de gesloten overeenkomst de meest voordelige op de lange termijnvoor de bewaring van de Villa.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer K. Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onverantwoorde televisie-uitzending, door de BRT, van de gewelddaden die de voetbalmatch Juventus-Liverpool voorafgingen

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Vervae tot de heer Poma, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Cultuur, over de onverantwoorde televisie-uitzending, door de BRT, van de gewelddaden die de voetbalmatch Juventus-Liverpool voorafgingen.

De heer Vervae heeft het woord.

De heer D. Vervae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op woensdag 29 mei 1985 hoopten miljoenen mensen een boeiende voetbalwedstrijd Juventus-Liverpool te kunnen volgen op de buis.

In plaats daarvan werden de TV-kijkers geconfronteerd met huiveringwekkende en bijwijlen ondraaglijke beelden over agressie, geweld, tientallen doden en honderden gewonden.

In het kort : de vernieling van de droom dat sport mensen bij elkaar kan brengen en de verpulvering van het laatste greintje respect voor het „Belgisch imago”.

Door het overmatig aanbod van geweld en bloed via het medium televisie, dreigt het verschil tussen fictie en werkelijkheid verloren te gaan.

Wat hebt u concreet ondernomen om, in naam van de vele miljoenen mensen die nog met hoop spreken over de waarden in onze samenleving, het grenzeloos vertonen van het Heizeldrama stop te zetten ?

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik wil collega Vervae erop wijzen dat het de Voogdijminister niet toekomt in te grijpen in het programmabeleid van onze openbare omroep, ook niet om programma's te doen stopzetten. De wetgever heeft, en ik meen terecht, de verantwoordelijkheid voor de programma's gelegd bij de Raad van Beheer van de BRT. Het is, onder gezag van die Raad van Beheer, de Administrateur-generaal die de leiding heeft over het instituut.

Ik heb kunnen vaststellen dat de avond van het Heizeldrama, de Directeur-generaal Televisie, in afwezig-

De heer E. Baldewijns (SP) luistert naar het antwoord van Minister J. Lenssens (CVP) op zijn mondelinge vraag over het storten van vliegass te Genk-Sledderlo

heid van de Administrateur-generaal die in het buitenland verbleef, van in het begin tot het einde op post is geweest en de leiding had van de operaties. In zeer moeilijke omstandigheden moest hij een beslissing nemen over het al dan niet uitzenden. Achteraf, wanneer men alle aspecten en de gehele context rustig kan afwegen, is het natuurlijk kgemakkelijk k te stellen dat de beslissing anders had moeten zijn.

Ik begrijp de beslissing van de Directeur-generaal Televisie en keur zijn beweegredenen goed.

De Raad van B eheer van de BRT heeft in zijn vergadering van 10 juni 1985 de rechtstreekse reportage besproken van het Heizeldrama, dat op 29 mei jongstleden naar aanleiding van de voetbalwedstrijd voor de Europacup tussen Liverpool en Juventus, aan 38 mensen het leven heeft gekost. Na grondige afweging van de vele moeilijke en delicate aspecten die aan deze reportage vastzitten, is de Raad tot de conclusie gekomen dat het in de gegeven omstandigheden en gezien de actualiteitswaarde van de incidenten de

Poma

best mogelijke beslissing is geweest, eens dat tot het spelen van de finale was besloten, de rechtstreekse reportage niet stop te zetten.

Als kopstation voor diverse buitenlandse omroepen die de opname zouden overnemen, diende de BRT immers het gebeuren op de Heizel alleszins te registreren en ter beschikking van zijn partners te stellen. Dit is ook gebeurd. Daarbij is op een evenwichtige wijze aandacht besteed aan wat er zich op het veld afspeelde en wat er daarrond gebeurde. Tijdens de lange periode die het - uitgestelde - begin van de wedstrijd voorafging werd alles uiteraard geconcentreerd op de rellen en hun gevolgen. Tijdens de match is voortdurend op het klimaat in en rond het stadion gewezen. Eens dat de organisatoren van de Europese Bekerfinale besloten hadden de wedstrijd te laten spelen, was het logisch de match als onderdeel van de reportage van heel die avond uit te zenden. Bovendien was deze uitzending tevens een geruststelling voor de vele duizenden families, ook Belgische, die gezinsleden in het stadion hadden : zij konden constateren dat het spelen van de wedstrijd weer rust onder de massa had gebracht.

Ik geloof niet dat de BRT zich aan sensatiezucht bezondigd heeft. Over het algemeen hebben de reporters zowel voor het verslaan van de incidenten als voor de reportage van de voetbalwedstrijd de juiste toon getroffen.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer F. Geyselings tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het waterzuiveringsbeleid en het reinigen van de oppervlaktewateren

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Geyselings tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid

en Onderwijs, over het waterzuiveringsbeleid en het reinigen van de oppervlaktewateren.

De heer Geyselings heeft het woord.

De heer F. Geyselings (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, in september 1982 heeft u een begeleidingscommissie opgericht die tot taak had een Algemeen Waterzuiveringsprogramma - AWP - voor het Vlaamse Gewest op te stellen. Dit AWP moet u in staat stellen een vernieuwd en rationeel waterzuiveringsbeleid te voeren.

De voorbije tien jaar werd circa 50 miljard frank geïnvesteerd voor het reinigen van de oppervlaktewateren. Resultaat : nihil ! In de volgende tien jaar wordt opnieuw 50 à 60 miljard frank uitgetrokken om de oppervlaktewateren visvriendelijk te maken.

Kan de Minister mij meedelen hoe en in welke zin dit vernieuwd waterzuiveringsbeleid thans evolueert en/of hij nog steeds enthousiast is over de haalbaarheid van dit project ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, de krachtlijnen van het vernieuwd waterzuiveringsbeleid, zoals het voortvloeit uit het Algemeen Waterzuiveringsprogramma - AWP - worden nu reeds sinds meer dan een jaar in de praktijk omgezet door de twee waterzuiveringsmaatschappijen.

Dit betekent concreet het volgende.

- De in bedrijf zijnde zuiveringsinstallaties worden geoptimaliseerd door een verhoging van de aanvoer van rioolwater.

- Nieuwe zuiveringsstations worden ingeplant waar onmiddellijk een groot zuiveringsrendement verzekerd is.

- In landelijke gebieden worden uitsluitend kleinschalige projecten voorzien en hierbij worden bij voorkeur alternatieve zuiveringstechnieken toegepast.

- Waar nodig, worden de noodzakelijke waterbeheersingswerken slechts

na overleg tussen de betrokken besturen, en na evaluatie op hun effecten met betrekking tot de waterkwaliteit, uitgevoerd.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer D. Vervae tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten

Vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten

De Voorzitter : Aan de orde zijn de mondelinge vraag van de heer Vervae tot de heer De Wulf, Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid, en de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over de loodvergiftiging ten gevolge van schilderwerk aan hoogspanningsmasten en de mondelinge vraag van de heer Valkeniers tot Minister De Wulf en Minister Lenssens over hetzelfde onderwerp.

De heer Vervae heeft het woord.

De heer D. Vervae (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, het schilderen van de hoogspanningsmasten, tussen de gemeenten Vilvoorde en Sint-Ulriks-Kapelle, met loodhoudende verf heeft de landbouw aanzienlijke schade berokkend. Verfspatten hebben reeds de dood van talrijke koeien en de vergiftiging van groenten veroorzaakt.

Kan de geachte Minister antwoorden op de volgende vragen ?

1. De schilderwerken zijn nog niet helemaal uitgevoerd, bij komende schade behoort dus tot de verwachtingen. Opteert u voor een stopzetting van de

Vervaat

werken in afwachting van deskundig advies ? Zo neen, waarom niet ?

2. Zal u richtlijnen uitvaardigen inzake het gebruik van loodhoudende verf om in de toekomst voornoemde gevolgen te vermijden ?

De Voorzitter : De heer Valkeniers heeft het woord.

De heer J. Valkeniers (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, de loodvergiftigingen van vee te Bekkerzeel en Sint-Ulriks-Kapelle zijn u waarschijnlijk bekend.

Hoe is zoiets mogelijk ?

Werden de nodige veiligheidsmaatregelen genomen ?

Bestaat er nu ook geen gevaar voor besmetting van die gronden met aantasting van groenten en fruit ?

Hoe zullen de getroffen personen vergoed worden ?

Welke maatregelen dacht u te nemen opdat dergelijke feiten zich in de toekomst niet meer zouden voordoen ?

De Voorzitter : Minister Lenssens, die mede namens zijn collega De Wulf zal antwoorden, heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : In antwoord op de gestelde vragen en mede namens mijn collega, Gemeenschapsminister De Wulf, kan ik mededelen dat door de Gezondheidsinspectie een onderzoek werd ingesteld te Assen en te Bekkerzeel. Stalen van de verontreiniging door verfresten werden genomen en naar het Instituut voor Scheikundig Onderzoek te Teruren voor analyse overgebracht. De resultaten zullen in de loop van deze week beschikbaar zijn en zullen door Gemeenschapsminister De Wulf rechtstreeks aan de geachte leden meegedeeld worden. Door de gezondheidsinspectie werd aan de plaatselijke bevolking de raad gegeven voorlopig geen groenten of fruit uit de verontreinigde moestuinen te gebruiken.

Ik wil er hierbij op wijzen dat het uitvoeren van schilderwerken in openlucht geen activiteit is die geregle-

menteerd is. Derhalve is het mij niet mogelijk een uitvoering van die werken te verbieden.

In verband met een mogelijke verandering tot schadeloosstelling, zijn de burgerlijke rechtbanken bevoegd.

Het verbod invoeren om bepaalde verfproducten te verbieden, behoort niet tot mijn bevoegdheid.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Vraag van de heer E. Baldewijns tot de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van vlieggas te Genk-Sledderlo

De Voorzitter : Aan de orde is de mondelinge vraag van de heer Baldewijns tot de heer Lenssens, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Waterbeleid en Onderwijs, over het storten van vlieggas te Genk-Sledderlo.

De heer Baldewijns heeft het woord.

De heer E. Baldewijns (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, op 14 maart 1985 reikte de Bestendige Deputatie van Limburg een vergunning uit aan EBES om vanaf augustus-september aanstaande vlieggas afkomstig van de elektriciteitscentrale van Langerlo te storten in de Sledderzee, een zandgroeve te Genk-Sledderlo. De SP juicht de ombouw van elektriciteitscentrales naar steenkool-stoken toe, alhoewel wij moeten vaststellen dat hierom geen meerverbruik van Limburgse steenkolen tot stand komt en dat dit slechts een plaatsverhuizing van wat reeds contractueel vastligt, betekent. Het draaien op steenkool heeft als logisch gevolg dat er vlieggas zal overblijven ; naar rata van 180.000 ton per jaar, waarvan 30.000 ton hergebruikt kan worden en 150.000 ton zal worden gestort.

Het stortprobleem moet dan ook opgelost worden op een milieuvriendelijke en sociaal-verantwoorde manier. Hierover wens ik de Minister de volgende drie vragen te stellen.

1. Het betreft hier een storting in een meer van plus minus 600 meter bij 300 meter, wat door de Vlaams Executieve bij besluit van 21 april 1982 verboden is. De MER-studie van LI-SEC vraagt daarom een bijkomend onderzoek. Wordt dit onderzoek uitgevoerd ? Met welk resultaat ? Zal de Minister het storten in water toestaan ?

2. Wordt bij de keuze van deze stortplaats voldoende rekening gehouden met de milieuaspecten en met de sociale noden van de wijk ? Het stortgebied heeft immers duidelijk een sociale en zacht-recreatieve functie voor de inwoners van de reeds zo kansarme sociale woonwijk Sledderlo.

3. Het ontwerp-afvalstoffenplan voorziet in het bevorderen van het hergebruiken van vlieggas in toepassingen in gebonden vorm. Welke concrete maatregelen stelt de Minister nu in uitzicht ?

Als slotvraag, mijnheer de Minister : zult u al dan niet de verleende vergunning intrekken ?

De Voorzitter : Minister Lenssens heeft het woord.

Minister J. Lenssens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, in antwoord op de vraag kan ik het geachte lid mededelen wat volgt.

Het beroepsdossier betreffende de vergunningsaanvraag in kwestie werd mij pas vrijdag jongstleden overgemaakt.

Na grondig onderzoek ervan, waarbij met alle aspecten, ook inzake de recyclagemogelijkheden, zal rekening gehouden worden, zal ik een beslissing nemen.

Op dit ogenblik wens ik echter geen voorbarige conclusies te trekken.

Bovendien lijkt het mij deontologisch onverantwoord dat ik tijdens de beroepsprocedure standpunten zou kondigen over een dossier waarover ik als administratieve overheid nog moet beslissen.

De slotvraag van het geachte lid kan a fortiori evenmin beantwoord worden.

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

Voorzitter

ten.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer A. De Beul C.S. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra - 308 (1984-1985) - Nrs.1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer De Beul C.S. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Breyne, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Breyne, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, het voorstel van decreet houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra werd ingediend door de heren De Beul, Bourgeois, Beysen en Seeuws, namens de 4 voornaamste fracties van de Vlaamse Raad.

Het voorstel strekt ertoe het financieel mogelijk te maken dat via de documentatiecentra van de grote filosofisch-ideologische stromingen in Vlaanderen het archief en de historisch geschreven en audio-visuele documentatie van de laatste twee eeuwen over de zogenaamde intermediaire structuren (bijvoorbeeld vakbonden, coöperaties, partijen, jeugdbewegingen, enzovoort), op een verantwoorde wijze zouden kunnen bewaard worden en voor het wetenschappelijk onderzoek toegankelijk gemaakt worden, om het cultuurgood van de eigen gemeenschap niet te laten verloren gaan.

In de praktijk worden met het voorstel bedoeld het Katholiek Documentatie- en Onderzoekscentrum, het Archief en Museum van de Socialistische Ar-

beidersbeweging, het Archief- Documentatie- en Onderzoekscentrum van het Liberalisme en het Archief- en Documentatiecentrum van het Vlaams-Nationalisme. Deze centra vervullen duidelijk een functie van maatschappelijk nut, en daarom kunnen zij met recht aanspraak maken op een financiële steun vanwege de Vlaamse Gemeenschap die hen moet toelaten hun werking te consolideren en te bestendigen. Tot hiertoe bedraagt deze steun 700.000 frank per jaar per centrum, wat onvoldoende is gebleken.

Het voorstel houdt in, mits bepaalde erkenningsvoorwaarden, te voorzien in een vaste en een variabele toelage. Deze vaste toelage zou gelijk zijn aan 500.000 frank, plus de wedde van één stafmedewerker.

De variabele toelage, die globaal in een verhouding staat van 70/30 tot de globale basistoelage, wordt over de instellingen verdeeld volgens een verdeelsleutel die tot 31 december 1989 in het decreet zelf wordt vastgelegd, en die bij decreet kan worden herzien na iedere periode van 5 jaar op eensluitend advies van een Raad van de Archief- en Documentatiecentra.

Tijdens de commissiebespreking werd inzonderheid aandacht geschonken aan de budgettaire weerslag van het voorstel. Het bleek voor iedereen duidelijk dat, vermits het voorstel van decreet werd ingediend na overeenkomst tussen de betrokken fracties en met medeweten van de Executieve, het decreet bij de opmaak van de begroting 1986 van de Vlaamse Gemeenschap moet worden gehonoreerd als uitvoering van het politiek akkoord tussen de vier partijen die nu vertegenwoordigd zijn in de Executieve.

De globale uitvoering van het voorstel werd in de Commissie door de Minister becijferd op 18,7 miljoen frank.

Minister K. Poma : Ik heb het nog eens nagerekend. De uitvoering zal 17,3 miljoen frank kosten. Ik zal de details laten overmaken.

De heer P. Breyne : Alle artikelen van het voorstel, en ook het globale decreet, werden door de Commissie

eenparig aangenomen.

De Voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord.

De heer W. Seeuws (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, wij behandelen vandaag een voorstel van decreet dat eerder te laat dan te vroeg komt en een leemte tracht aan te vullen door in Vlaanderen, net zoals dit sinds lang in het buitenland het geval is, een erkenning en een aangepaste financiële steun in te stellen voor de reeds bestaande archief- en documentatiecentra.

Vooraf wil ik de verslaggever feliciteren. Zoals hij reeds zegde, leunen deze archief- en documentatiecentra aan bij de grote filosofisch-ideologische stromingen, die samen nagenoeg de hele geschiedenis en het huidige sociaal-politieke veld van de Vlaamse gemeenschap bestrij ken.

Vijftig jaar geleden werden wij hierin, zoals reeds vaak gebeurde, voorafgegaan door Nederland, toen in 1935 het Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis werd opgericht, op initiatief van de toenmalige Arbeiders- en Depositobank en onder de kundige leiding van, onder meer, jawel, mevrouw Adama Van Scheltema als bibliothecaris, die op korte tijd een groot aantal collecties wist te verwerven aangaande de sociale bewegingen en de arbeidersorganisaties in de breedste zin van het woord.

Dit Amsterdamse Instituut heeft tot op heden nog steeds een unieke betekenis en geniet een nog niet geëvenaarde wereldreputatie, met haar twaalf research-departementen en een rijke bibliotheek, waar permanent een 85-tal personeelsleden tewerkgesteld zijn. Als instituut is het thans gehecht aan de Koninklijke Nederlandse Academie voor Wetenschappen en de meeste geldmiddelen komen dan ook uit overheidsdotaties.

Reeds van bij het begin kwamen ook vanuit België belangrijke archiefstortingen toe, die in het achtste onderzoeks- en archiefdepartement over de Benelux-landen werden samengebracht.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de

Seeuws

Minister, geachte collega's, wie aan de sociale geschiedenis van België werkt, vindt in Amsterdam een schat aan archiefmateriaal, maar zal eveneens moeten ervaren dat het onvermijdelijk gaat om onvolledige, fragmentaire collecties. Deze leemten zijn alleen op te vullen in eigen land. Zo werd, in samenspraak en naar analogie met Amsterdam, in België ook toen al gedacht aan een gelijk kaardig opzet, maar dan wel beperkt tot het eigen nationale kader: Met de steun van een coöperatieve verzekeringsmaatschappij werd reeds in 1937 te Brussel het Nationaal Instituut van Sociale Geschiedenis opgericht, met het doel een wetenschappelijk ke instelling te worden op een brede basis. Dit werd onderstreept door de samenstelling van een soort technisch raadplegend comité, waarin prominente figuren uit de politieke en wetenschappelijke wereld van verschillende levensbeschouwelijke horizonten plaatsnamen.

Hoewel hier en elders in de helaas verzuilde arbeidersbeweging de basis werd gelegd van geschiedschrijving en archiefbewaring, zijn deze initiatieven, ook na de jongste wereldoorlog, bij een poging tot samenwerking met het Rijksarchief beperkt gebleven of mislukt, waardoor heel wat kostbaar materiaal verloren ging.

Na een lang rijpingsproces is ook hierin in de zestiger jaren een sociaal-cultureel vernellingsproces op gang gekomen dat, mede ondersteund vanuit grote geschiedkundigen zoals professor Jan Dhondt van de Rijksuniversiteit te Gent, geleid heeft tot een evolutie in de traditionele ideeën-, instellingen- en leidersgeschiedenis, met vaak trouwens een legitimerende en glorifierende voorstelling van het verleden van de arbeidersbeweging. Zoals professor Herman Balthazar ter inleiding van de totstandkoming van het AMSAB - Archief en Museum van de Socialistische Arbeidersbeweging - schreef, evolueerde deze naar een open geschiedenis waarin de emancipatorische functie van een vernieuwd methodologisch en thematisch onderzoek een belangrijke rol gaat spelen. Het is - dat moet ook worden onderstreept - een historiografie van de dialoog onder anders-

denkenden geworden. De later gegroeide samenwerkingsverbanden tussen AMSAB en onder meer KADOC - het Katholiek Documentatie- en Onderzoekscentrum te Leuven - zijn het resultaat van deze vernieuwde aanpak en van de grotere belangstelling, ook aan de universiteiten, voor de geschiedenis van de sociale emancipatiebewegingen.

Een recente getuige van deze succesvolle samenwerking is bij voorbeeld de enorme publieke belangstelling voor de beide tentoonstellingen „met vlag en wimpel” van de christelijke beweging, ingericht door KADOC en „de rode verleiding” over de geschiedenis van de socialistische affiches, die de jongste maanden achtereenvolgens in de Gentse Sint-Pietersabdij, onze cultuurburcht, liepen en vele duizenden bezoekers telden. Dit is pas echte popularisering van wetenschappelijk onderzoekswerk en archiefbewaring.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, dit voorstel van decreet komt in die zin dus toch op zijn tijd omdat het een aanvulling kan zijn van de archiefwet van 1955, die enkel de controle over de bewaring van de archieven uit rijksinstellingen of andere openbare besturen aangeeft en alleen voorziet dat met privé-instellingen of -personen een overeenkomst kan worden gesloten.

Wij hebben gezien dat deze pogingen in het verleden eerder mislukt zijn en de uiteindelijke beslissing over de bestemming en bewaring van de archieven integraal ligt bij de arbeiderspartijen, de vakbonden, de mutualiteiten, de coöperatieven en de andere sociale bewegingen zelf. Het personeel van die organisaties heeft vanzelfsprekend niet de vorming genoten om deze archieven op een wetenschappelijke wijze te behandelen. Vaak belanden voor de geschiedenis belangrijke documenten op zolder of in vochtige kelders, als ze al niet werden vernietigd of weggegooid. Daarnaast berusten heel wat waardevolle archieven bij personen die een soms belangrijke rol in die organisaties hebben gespeeld. Elke navorser die de arbeidersbeweging en de sociale geschie-

denis in ons land bestudeert, moet de bezitters van die archieven geduldig opsporen en hen van het nut daarvan overtuigen. Soms werden de nog bewaarde historische documenten opgekocht door antiquairs of werden ze naar buitenlandse wetenschappelijke instellingen overgebracht, zodat ze voor het eigen Vlaamse publiek voorgoed verloren gingen. Kortom, de achterstand die België en zeker Vlaanderen in vergelijking met het buitenland heeft in te halen op het gebied van de wetenschappelijke studie van de arbeidersbewegingen en de sociale geschiedenis, is hoofdzakelijk te wijten aan de toestand waarin de historische documenten zich tot voor kort nog bevonden.

Gelukkelijk is daarin een drastische verandering gekomen in positieve zin. De reeds genoemde samenwerking tussen AMSAB en KADOC werd ondertussen uitgebreid met het Liberaal Archief-, Documentatie- en Onderzoekscentrum te Gent en het Archief- en Documentatiecentrum voor het Vlaams-Nationalisme te Antwerpen. Zij omvatten nagenoeg het ganse filosofisch-ideologisch spectrum van de Vlaamse gemeenschap en verzamelen voor de strekking die zij vertegenwoordigen zowel historische als lopende documentatie, die zij ter beschikking stellen van het publiek en van het wetenschappelijk onderzoek. Daarom ook de in het decreet ingeschreven beperking tot de reeds erkende en gesubsidieerde instellingen. Of deze beschermende maatregel zo absoluut moest worden ingebouwd, zal blijken uit de praktijk. Vraag kan bijvoorbeeld zijn of de vrijzinnige filosofische levensbeschouwing voldoende tot haar recht kan komen.

Tegen het reële gevaar van een ondoordachte poliferatie van instellingen is het wellicht te verkiezen dat, in het kader van de bestaande instellingen, samenwerkingsverbanden met derden worden gezocht.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, wij durven ten slotte de hoop uitspreken dat de Vlaamse Executieve aan de Gemeenschapsminister van Cultuur de nodige middelen ter beschikking zal stellen om deze nieuwe, verruimde opdracht ten volle uit te voeren. Onze

Seeuws

fractie verheugt zich over dit belangrijk parlementair initiatief en zal dit voorstel van decreet met volle overtuiging goedkeuren. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het is met gemengde gevoelens dat ik het woord neem. Ik heb zo'n beetje het gevoel vandaag te kunnen spreken als woordvoerder van de oppositie en misschien zelfs als de enige woordvoerder daarvan, gelet op het feit dat alle partijen in de Executieve vertegenwoordigd zijn en alleen mijn fractie er niet in vertegenwoordigd is.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik weet niet of ik vandaag moet spreken met verontwaardiging of met een gevoel van bewondering. Ik meen dat dit laatste moet primeren. Ik stel vast dat de vier traditionele partijen bij het uitwerken van dit voorstel van decreet blijk hebben gegeven van eerlijkheid, rondborstigheid en zin voor samenwerking. Ik vind dat prachtig. Zij hebben samen beslist hoe het politieke veld wordt afgebakend. Zij hebben vanuit de Vlaamse Raad samen bepaald, zonder al te grote moeilijkheden, wie het politieke veld in Vlaanderen bestrijkt. De heer Seeuws heeft dat zopas nog eens gezegd. Het ganse politieke veld wordt bestreken door vier documentatiecentra die archieven bijhouden. Als men dat zó kan beslissen, vind ik dat zeer mooi.

De heer W. Seeuws : In het voorstel zijn de centra ingeschreven die op het ogenblik al bestaan.

De heer L. Dierickx : Wij beslissen hier soeverein, in de Vlaamse Raad, wie hier de laatste tientallen jaren aan politiek heeft gedaan en wie niet. Wij beslissen soeverein wat binnen het observatieveld valt en wat niet.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik vind dat dit niet zozeer aanleiding moet zijn tot een twist tussen de grote en kleine partijen, de bestaande, de onbestaande en de komende, maar wel tot een discussie over wat wij ver-

staan onder „het politieke leven”. Is dat het monopolie van de vier zuilen die de laatste tijd electorale successen hebben geboekt ? Behoren tot dit politieke leven dus niet al die jongerenbewegingen, studentenbewegingen, vredesbewegingen, vrouwenbewegingen en noem maar op, die, bewust of onbewust, zich niet lieten verzuilen ?

Ik vind dat de filosofie die in dit decreet vastligt iets is waar wij ernstig moeten over nadenken. Ik kom daar bij de bespreking van het volgende decreet nog op terug. Ik zal mij dan in het gezelschap bevinden van de grote politicologen uit Amerika en Europa, om samen met u te zoeken naar een definitie van wat politiek is en wat niet. In elk geval wordt hier op een uitdagende manier iets gedaan waarvan ik geloof dat het in andere democratisch verkozen regimes ondenkbaar zou zijn.

Dit alles betekent niet dat ik niet met de grootste aandacht de besluitvormingsprocessen op alle niveaus wil volgen. Ik vind de studie van de besluitvormingsprocessen bijzonder belangrijk. Ik meen echter dat het gevaarlijk is dat hier door de vier partijen een baken wordt opgesteld „tot hier en niet verder”. Ik denk dat wij, ook in de Vlaamse gemeenschap, het grootste belang moeten hechten aan de tekstualiteit waarover de taalfilosofen spreken. In die tekstualiteit vinden wij onze geschiedenis terug. Tot voor kort was er alleen de tekstualiteit, nu komt er de film, de diapositieven en het fotomateriaal bij. Dit bijhouden vind ik bijzonder belangrijk. Maar als dit decreet uitgaat van de vier grote partijen en daarin ronduit gezegd wordt dat slechts vier bij name genoemde instellingen de geschiedenis beheersen en de andere niet, dan vind ik dat niet netjes.

Ik ben ervan overtuigd dat er in en rond Vlaanderen andere groepen zijn die evenzeer een rol in het politieke leven hebben gespeeld. Er is geen enkel denker over „political science” die beweert, mijnheer Seeuws, dat degenen die aan politiek doen alleen degenen zijn die electorale successen behalen en bepaalde dingen verwezenlijken. Ook de „loosers”, de kleine groepen die wel aansporen maar het niet halen, doen aan politiek. In dit

decreet doet men alsof degenen die aan politiek doen alleen degenen zijn die reeds gedurende een langere termijn en herhaaldelijk electorale successen boeken. Dit is naar mijn mening een te bevechten thesis, want daardoor geeft men aan de burger niet het gevoel dat iedereen aan politiek kan doen. Hier wordt politiek gedefinieerd als „politiek is alleen maar politiek wanneer het „serieuze” politiek is, wanneer het partijpolitiek is”. Dat is voor de democratie geen goede zaak.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik zeg dat wij, groenen, met dit decreet de allergrootste moeilijkheden hebben. Ik spreek niet in ons eigen belang, maar in het belang van de democratie en van een visie op het politieke leven, die een ruime visie moet zijn en geen enge, geen verzuilde, zoals het hier weer eens temeer het geval is. Ik stel nogmaals de vraag of zulk decreet in het nationale Parlement een kans zou hebben gemaakt. Ik meen van niet. **(Applaus bij AGA-LEV)**

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het was niet mijn bedoeling bij de bespreking van dit decreet het woord te nemen. Ik meende dat de uitleg gegeven in de Toelichting en de nadere specificering die ook in het verslag is opgenomen, voldoende waren om voor iedereen de draagwijdte van dit decreet duidelijk te maken. Ik begrijp dan ook niet de verkramptheid waarmee de heer Dierickx, die ik in andere gevallen nochtans zeer kan waarderen, het hier blijkbaar zo moeilijk heeft wat dit decreet betreft.

Collega Dierickx, in feite gaat het hier om de uitvoering van het Cultuurpact dat zegt dat, wanneer bepaalde initiatieven in de cultuursector gesubsidieerd worden, de regeling daarvoor moet worden vastgelegd bij decreet, anders moet de subsidiëring nominatief in de begroting worden opgenomen. De vier geciteerde archieven werden tot hertoe in onze begroting betoelaagd en bij mijn weten, mijn-

De Beul

heer Dierickx, hebt u daar in de Vlaamse Raad nooit bezwaar tegen gemaakt. Ik begrijp dan ook niet goed dat u zich thans boos maakt op de politieke partijen wanneer zij overgaan tot toepassing van het Cultuurpact en in alle duidelijkheid besluiten regels vast te leggen voor de betoelaging van die archieven. Het gaat hierbij om vier archieven die nauw aansluiten bij de grote strekkingen in ons politiek, sociaal en cultureel leven. Indien men mij zou zeggen dat een bepaald archief werd vergeten, wil ik dat rustig in overweging nemen, maar ik zie niet in welk archief wij zouden kunnen hebben vergeten. Misschien is er wel een archief dat wij zijn vergeten, met name dat van de vrijzinnigheid. Mogelijk is dat een archief dat inderdaad 150 jaar of meer teruggaat en dat wij uit het oog zijn verloren. Voor het overige zie ik geen enkel archief dat wij zouden vergeten zijn. Alles wordt hier openlijk in een decreet ingeschreven en naar voren gebracht. Indien er in de toekomst andere archieven van eenzelfde draagwijdte zouden zijn die in dezelfde situatie verkeren en betoelaging nodig hebben, zal deze Raad zich daar ongetwijfeld ook over buigen en zeker niet zo onredelijk zijn die archieven in de kou te laten staan. **(Applaus bij VU en SP)**

De Voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik heb met aandacht naar de heer De Beul geluisterd en ik vermoed dat zijn bedoelingen eerlijk zijn. Waar ik bezwaar tegen heb is niet zozeer dat bepaalde zaken gesubsidieerd worden, maar wel dat deze subsidiëring zo in de wet wordt ingeschreven. Indien de Vlaamse Raad bij voorbeeld met een zekere behoedzaamheid criteria had vastgesteld die de facto van toepassing waren geweest op deze vier of vijf archief- en documentatiecentra, dan zouden binnen afzienbare tijd ook andere groepen of strekkingen er kunnen van genieten, bij voorbeeld de communistische strekking, de vredesbeweging of de vrouwenbeweging. Vanaf het ogenblik dat zij aan bepaalde criteria voldoen, zouden ook zij

hun archieven en documentatie op een gesubsidieerde manier kunnen bijhouden. Deze archieven zijn even nuttig voor de geschiedenis van ons landsgedeelte als de officiële en geheime documenten van de vier zuilen. Daar ligt naar mijn mening het probleem. Waarom heeft men niet, zoals men dat normaal doet, criteria vastgelegd die van toepassing kunnen zijn op een grotere groep en op een groter aantal documentatiecentra ? Waarom heeft men in dit voorstel van decreet met alle duidelijkheid gezegd dat het de vier centra zijn van de vier zuilen en geen andere ? Dat men dit met zulke vrijmoedigheid doet, is iets waar men ofwel misprijzen kan voor hebben, ofwel bewondering, maar volgens mij is het iets dat niet goed is. Dit zal bij de bevolking weer eens aantonen dat wij in Vlaanderen de verzuijing institutionaliseren. **(Applaus bij Agalev)**

De Voorzitter : Minister Poma heeft het woord.

Minister K. Poma : Mijnheer de Voorzitter, de berekening die voorkomt in het verslag houdt verband met 800.000 frank, 900.000 frank of 1 miljoen frank voor de persoon die aangesteld wordt. Naargelang de wedde zal dus ook de eindberekening verschillend zijn en zal die schommelen tussen 17,3 miljoen frank en 20 miljoen frank.

De Voorzitter : Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer De Beul c.s. houdende erkenning en subsidiëring van de privaatrechtelijke Nederlandstalige archief- en documentatiecentra.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

– **Aangenomen.**

Artikel 2

De Vlaamse Executieve verleent, onder de bij dit decreet bepaalde voorwaarden, toelagen aan de in artikel 3 bedoelde Nederlandstalige archief- en documentatiecentra.

– **Aangenomen.**

Artikel 3

Onder archief- en documentatiecentrum wordt in het kader van dit decreet verstaan een instelling die tot doel heeft het behoud en de ontsluiting ten behoeve van studie en onderzoek van het patrimonium van de ideologisch-filosofische stromingen in Vlaanderen, met name de katholieke, de socialistische, de liberale en de Vlaams-nationale.

– **Aangenomen.**

Artikel 4

Om als Nederlandstalig archief- en documentatiecentrum erkend te worden en te blijven moeten de betrokken instellingen :

1. tot stand gekomen zijn met het doel archief- en documentatiemateriaal met betrekking tot de geschiedenis en de actualiteit van de in artikel 3 vermelde ideologisch-filosofische stromingen te verzamelen, te ordenen, te inventariseren en voor het onderzoek toegankelijk te stellen ; tevens fungeren zij als dienstverlenende centra ten aanzien van hun bewaargevers, de overheid, de media-wereld en het publiek ;
2. opgericht zijn door het particulier initiatief en rechtspersoonlijkheid hebben ;
3. hun maatschappelijke zetel hebben in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalig arrondissement Brussel-Hoofdstad ;
4. geleid worden door een bestuursorgaan dat ten minste uit vijf leden bestaat ;
5. over een bestendig secretariaat beschikken met ten minste één voltijds werkend personeelslid met beleidsverantwoordelijkheid ;

Voorzitter

6. een boekhouding voeren waardoor een controle op de aanwending van de toelagen mogelijk is. De Vlaamse Executieve kan een eenvormig boekhoudkundig plan en bijzondere regelen betreffende de boekhouding opleggen ;

7. jaarlijks een begroting voorleggen waaruit ten minste het evenwicht van ontvangsten en uitgaven blijkt, alsmede de rekeningen van het vorig jaar met de nodige verantwoordingsstukken :

8. aanvaarden dat de aangestelde inspecteurs en verificateurs de werking en de boekhouding ter plaatse onderzoeken

- **Aangenomen.**

Artikel 5

Er kan slechts één archief- en documentatiecentrum per ideologisch-filosofische strekking zoals bedoeld in artikel 3 worden erkend.

- **Aangenomen.,**

Artikel 6

§ 1. De jaarlijkse toelage bestaat uit een vaste basistoelage en uit een variabele toelage. Deze laatste wordt toegekend volgens de verdeelsleutel bepaald in artikel 7. De toelage kan aangewend worden voor personeel, werking en uitrusting.

§ 2. De gesubsidieerde weddetoelagen bestaan uit de geïndexeerde brutowedden vermeerderd met de haard- en standplaatstoelagen, met de vakantiegelden en met de eindejaarstoelagen zoals van toepassing in de wetenschappelijke inrichtingen van de Staat, met de bijdragen die de werkgever hierop dient te storten in toepassing van het wettelijk stelsel van de rijks sociale zekerheid.

§ 3. Voor de berekening van de weddetoelagen bepaalt de Vlaamse Executieve, de Raad van de Archief- en Documentatiecentra waarvan sprake in artikel 9 gehoord, de weddeschalen en de daaraan gekoppelde voorwaarden. Het in aanmerking te nemen brutobe-

drag van de wedde mag enerzijds voor de personeelsleden met beleidsverantwoordelijkheid niet lager zijn dan de beginwedde van een attaché en niet hoger dan de eindwedde van een werkleider met leidende functie, anderzijds voor de administratieve personeelsleden niet lager dan de beginwedde van een klerk en niet hoger dan de eindwedde van een bestuurssecretaris, dit alles volgens het statuut van het personeel der wetenschappelijke inrichtingen van de Staat. Deze weddeschalen worden gekoppeld aan het indexcijfer van de consumptieprijzen op dezelfde wijze als voor het overheidspersoneel.

De weddetoelagen worden slechts toegekend indien de uitgekeerde brutobedragen voor de personeelsleden met beleidsverantwoordelijkheid, respectievelijk de administratieve personeelsleden, tenminste overeenstemmen met de hiervoor bedoelde weddeschalen.

- **Aangenomen.**

Artikel 7

§ 1. Voor de erkende archief- en documentatiecentra omvat de jaarlijkse toelage :

1. een gelijk basisbedrag, dat ten minste omvat :

a) het bedrag van de bezoldiging volgens artikel 6, § 2 en § 3 van één personeelslid met beleidsverantwoordelijkheid ;

b) een vaste basis- en werkingstoelage van 500.000 frank ;

2. een toelage aan elk van de in artikel 3 bedoelde centra, waarvan het bedrag berekend wordt volgens een verdeelsleutel die voor de periode van 1 januari 1986 tot 31 december 1989 vastgesteld wordt als volgt :

- Katholiek Documentatie- en Onderzoekscentrum : 45 ten honderd ;

- Archief en Museum van de Socialistische Arbeidersbeweging : 30 ten honderd ;

- Archief-, Documentatie- en Onderzoekscentrum voor het Liberalisme : 12,5 ten honderd ;

- Archief en Documentatiecentrum

voor het Vlaams-nationalisme : 12,5 ten honderd.

Deze verdeelsleutel kan na afloop van elke periode van vijf jaar bij decreet worden herzien na eensluidend advies van de Raad van de Archief- en Documentatiecentra waarvan sprake in artikel 9.

§ 2. De basistoelage vermeld onder § 1, 1 en de variabele toelage vermeld onder § 1, 2 bedragen respectievelijk 30 en 70 ten honderd van de totale toelage.

§ 3. De Vlaamse Executieve kan het onder § 1, 1, b) vermelde bedrag aanpassen aan de stijging van de levensduurte.

- **Aangenomen.**

Artikel 8

§ 1. De erkende centra moeten jaarlijks ten laatste op 1 april voor het volgend activiteitsjaar een verzoek tot subsidiëring richten tot de Vlaamse Executieve. Dit verzoek moet vergezeld zijn van de nodige informatie in de voorgeschreven vorm over de voorbije en geplande activiteiten en van een opgestelde begroting voor het komende jaar volgens een eenvormig boekhoudkundig plan.

§ 2. Onder het voorbehoud dat de afrekening van het vorige jaar en de begroting van het lopende jaar door de Vlaamse Executieve zijn goedgekeurd, wordt de toelage uitgekeerd onder de vorm van driemaandelijke voorschotten, ten bedrage van een vierde van de in het voorbije jaar toegekende toelage, te betalen per trimester van het begrotingsjaar waarvoor zij werden ingeschreven en goedgekeurd. Het nog resterende gedeelte van de toelage wordt vóór 1 april van het jaar dat volgt op het gesubsidieerde activiteitsjaar uitgekeerd, na de goedkeuring door de Vlaamse Executieve van de in het voorbije jaar gedane uitgaven en de vóór 1 maart voorgelegde betalingsbewijzen.

- **Aangenomen.**

Artikel 9

Teneinde de werkzaamheden van de erkende centra te bevorderen en ook hun wetenschappelijke samenwer-

Voorzitter

king te stimuleren wordt een Raad van de Archief- en Documentatiecentra opgericht. De Raad verstrekt onder meer advies voor de aangelegenheden vermeld in artikel 6,§3 en in artikel 7, § 1, 2.

De Raad is samengesteld uit twee vertegenwoordigers van elk der erkende archief- en documentatiecentra.

— **Aangenomen**

Artikel 10

Dit decreet treedt in werking op 1 januari 1986.

— **Aangenomen**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen donderdag 27 juni om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren G. Verhaegen, E. Beysen, J. Van Elewyck en P. Van Grembergen houdende de subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen

— 331 (1984-1985) — Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

DeVoorzitter: Aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Verhaegen, Beysen, Van Elewijck en Van Grembergen houdende de subsidieregeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Seeuws, verslaggever, heeft het woord.

De heer W. Seeuws, verslaggever (op de tribune): Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik heb de eer u verslag uit te brengen over de bespreking in uw Com-

missie voor Culturele Aangelegenheid en Pedagogische en Didactische vorming, aangaande dit parlementair initiatief, waaraan een grondig en kritisch debat werd gewijd en dat uiteindelijk eenparig werd goedgekeurd. Ondertussen kwam hierop van buiten deze Raad enige publieke reactie, maar daarover zal ik het straks, ten persoonlijke titel, nog even hebben.

Door sommigen werd er reeds opgevoerd dat het voorstel van decreet werd ingediend onder de naam van de fractievoorzitters van de vier grote strekkingen die in de Raad zijn vertegenwoordigd en waarvan de overeenkomstige politieke vormingsinstellingen reeds geruime tijd zijn erkend op basis van het decreet van 3 maart 1978 houdende de rij kssubsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal cultureel vormingswerk in instellingen.

Eén van deze indieners heeft inderdaad in zijn toelichting voor de Commissie er genoegzaam op gewezen dat uit de ervaring van verschillende jaren toepassing van voornoemd decreet van 1978, is gebleken dat de politieke vormingsinstellingen niet volledig kaderden in de vastgestelde normen, alhoewel de essentie ervan kan worden behouden. Niemand zal wellicht het belang ontkennen van de politieke vorming, zowel voor de kaderleden en medewerkers van de politieke partijen die de instellingen hebben voorgedragen, als voor andere deelnemers uit het brede publiek, zodat het ideeëngoed van deze strekking ook voor een ruimer publiek naar buiten wordt gedragen.

Precies daarom wil dit voorstel van decreet niets wijzigen aan de filosofie en de algemene normen zoals deze in het decreet van 3 maart 1978 worden toegepast, maar wordt wel op een aantal toepassingsgebieden een eigen specifieke reglementering uitgewerkt die beter tegemoet komt aan de precieze behoeften van wat het politiek vormingswerk wordt genoemd.

Het is bijvoorbeeld duidelijk gebleken dat de directeurs van deze vormingsinstellingen veel meer tijd moeten besteden aan contacten en relatievormen met de politieke actie en ook in het volgen van de politieke actualiteit, zodat zij moeten kunnen worden

vrijgesteld om zelf vormingsprogramma's actief te begeleiden.

Anderzijds is deze vorming zo specifiek dat, zowel voor de interne politieke vorming als voor de bredere politieke vorming, de verplichting om 12 deelnemers te hebben voor iedere afzonderlijke cursus, soms problemen stelde.

Ook de vraag naar kortlopende programma's, bijvoorbeeld voor de kaderleden van een politieke partij, is een andere reële behoefte die in het kader van het decreet van 1978 niet kan worden opgevangen.

Tijdens de grondige algemene bespreking die op de toelichting volgde, werd nog opgemerkt dat in artikel 5 zware voorwaarden werden ingebouwd door de eisen dat bedoelde instellingen, om te kunnen worden erkend en gesubsidieerd, moeten kunnen beschikken over ten minste drie educatieve en één administratief personeelslid met volledige dagtaak en ten minste duizend volle uren politieke vormingsactiviteit moeten organiseren, ten einde ongeacht de samenstellingen, om vermenigvuldiging van de instelling en dubbelgebruik in subsidiëring te vermijden.

Tenslotte werd bevestigd dat dit voorstel van decreet in de beginfase geen grotere financiële uitgave meebrengt. De nu op de begroting voorziene kredieten kunnen worden overgeheveld. In de toekomst kan dat echter wel gebeuren omdat nu een ruimer werkveld in het vooruitzicht wordt gesteld en het precies de bedoeling is de politieke vorming bij een ruimer publiekmogelijk te maken, wat de belangstelling voor het politieke engagement en voor de parlementaire werkzaamheden slechts ten goede kan komen.

Uit de artikelsgewijze bespreking blijkt duidelijk dat met de „vertegenwoordigde strekking” wel degelijk een politieke strekking wordt bedoeld, die goed gestructureerd moet zijn om het vereiste aantal Nederlandstalige vormingsactiviteiten te laten organiseren, maar niet noodzakelijk als politieke fractie moet zijn erkend. Ook blijkt het dat het de bedoeling is van paragraaf 4 van artikel 5 dat de Raad

Seeuws

van Bestuur niet voor meer dan de helft uit leden van een andere VZW mag bestaan, om elk dubbel gebruik te vermijden en misbruiken uit te sluiten, die uit vroegere ervaringen blijken. Verder blijkt ook dat de bepaling van de retroactiviteit voor de vertegenwoordiging in de Vlaamse Raad van de strekkingen die een vormingsinstituut kunnen aanwijzen, precies de waarborg inhouden van de non-proliferatie van de politieke vormingsinstellingen en een periodieke bevestiging inhoudt van de politieke strekkingen in de Vlaamse Raad.

Dat de commentaar bij artikel 5 punt c op bladzijde 3 van het voorstel van decreet (Stuk 331 nummer 1) ingevolge de uiteindelijk vastgelegde tekst zonder voorwerp is geworden.

Dat de politieke vorming in Europees verband, ook wanneer bij voorbeeld in Straatsburg wordt ingericht, voor subsidiëring in aanmerking kan komen onder bepaalde voorwaarden, voor zover er minstens de helft Nederlandstaligen aan deelnemen.

Dat de clausule „binnen de grenzen van het daartoe in de begroting ingeschreven krediet” wel degelijk een rem is op de inderdaad ruimere personeelsmogelijkheden die in artikel 10 zijn voorzien, zowel ten voordele van de grote strekkingen, weliswaar altijd op voorwaarde dat het aantal gepresteerde uren aan vormingsprogramma's wordt gerealiseerd.

Dat er in de commissie een akkoord was om, indien de kredieten in de toekomst ontoereikend zouden zijn, in elk geval voor de eerste drie educatieve personeelsleden de 95 procent subsidiëring wordt gewaarborgd, op voorwaarde dat de instellingen met meer vormingsuren wel degelijk recht hebben op het overeenkomstig aantal personeelsleden, zelfs indien deze daardoor procentueel minder zouden worden gesubsidieerd.

Dat in verband met de nodige financiële middelen door de Minister wordt geantwoord dat de vier vormingsinstellingen, die onder dit voorstel van decreet zullen vallen, nu reeds zijn erkend op basis van het de-

creet van 3 maart 1978 en dat er in de eerstkomende vijf jaar geen nieuwe vormingsinstellingen van een nieuwe strekking zullen worden erkend.

Dat de toepassing met terugwerkende kracht per 1 januari 1985 geen financiële gevolgen heeft voor het lopende dienstjaar, maar wel om het aantal erkende vormingsuren te laten meetellen, wat bepalend kan zijn en is voor het aantal personeelsleden in 1986.

Tot daar, mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, mijn commentaar op het verslag van uw Commissie, waarnaar ik voor de detailpunten vanzelfsprekend verwijst.

Tenslotte wil ik persoonlijk nog wel enige opmerkingen kwijt, over het amendement, stuk 331 nummer 3, dat door een lid van deze Raad in Openbare Zitting, na bespreking van het verslag, werd ingediend en een toevoeging voorstelt teneinde vormingsinstellingen te erkennen die niet door een in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde strekking worden voorgedragen, op voorwaarde dat zij kunnen aantonen dat tenminste 50 ten honderd van hun programma's be-

trekking hebben op thema's van politieke vorming.

De heer J. Van Elewycq : Ook indirect.

De heer W. Seeuws : De indiener verwacht, meen ik, in dit verband duidelijk politieke vorming met politiserende vorming. – een vreselijk woord dat de vormingsinstellingen zelf hebben uitgevonden – maar dat nu reeds van toepassing is in de erkende vormingsinstellingen. Ten tweede zouden deze instellingen slechts de helft van deze uitermate moeilijke inspanning moeten realiseren, te weten 100 procent politieke vorming, en ten derde zouden dan ook een aantal andere artikelen moeten worden aangepast door een dergelijke vernieuwing.

Wat dan de buitenparlementaire reactie betreft op wat misprijzend genoemd wordt de „partijpolitieke vormingsinstellingen” treft het mij persoonlijk dat deze feitelijk anti-politieke ondertoon – hij was reeds aanwezig bij de bespreking van alle vorige decreten op het vormingswerk in verenigingen en instellingen – na al die jaren nog steeds de boventoon haalt. Men zou gelijk hebben indien de meeruitgave in de toekomst zou moe-

Op de tribune : VU-Senator O. Van Ooteghem, Voorzitter van de Commissie voor economisch, tewerkstellings- en energiebeleid. Achter hem : Senator J. Pede (PVV), Voorzitter van de Vlaamse Raad

S eeuws

ten komen uit de huidige beschikbare middelen, die al te klein zijn, aangezien alle vroegere decreten niet voor 100 procent werden uitgevoerd.

Het is echter duidelijk dat de Vlaamse Executieve de meeruitgave in de volgende begroting moet honoreren, wat trouwens in een apart artikel in de nieuwe begroting komt, door aan de Gemeenschapsminister van Cultuur, wie hij ook weze, de nodige kredieten toe te kennen op zijn begroting.

Op dat ogenblik is het woord „discriminatie” ten aanzien van de andere vormingsinstellingen misplaatst, omdat het politiek vormingswerk nog veel moeilijker, nog veel belangrijker is en meer middelen vergt en daarenboven niet van belang is ontbloot voor de politieke democratie zelf

Onze fractie zal dit parlementair initiatief met volle overtuiging stemmen. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : De heer Beysen heeft het woord.

De heer E. Beysen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, dames en heren, na de heer Seeuws voor zijn uitstekend gedocumenteerd verslag te hebben gefeliciteerd zou ik ook even willen reageren op de buitenparlementaire reacties die dit voorstel in de recente dagen heeft teweeg gebracht.

Het is zo dat de voorbije week sommigen uit de gesubsidieerde sector bijzonder hard hun best hebben gedaan om het ter bespreking voorliggend decreet in een kwalijk daglicht te stellen. Omdat aanvallen op onze politieke instellingen nu eenmaal tot het geliefkoosd jachterrein van een bepaalde pers behoren, waarbij inzonderheid de BRT nog maar eens zijn beste beentje heeft voorgezet' inzake niet-objectieve berichtgeving, werd aan de reactie van de zogenaamde pluralistische koepel BWO – Bond van Vormings- en Ontwikkelingsorganisatie – de verzameling van een vreemd allegaartje verenigingen naar het mij voorkomt – een dimensie gegeven die precies omgekeerd evenredig is met de inhoud van de boodschap.

Het valt niet te ontkennen dat het

nieuwe voorstel van decreet beoogt tegemoet te komen aan de specifieke behoeften van de politieke vormingsinstellingen. Anderzijds moet ook niet worden verzwegen dat dit decreet tot doel heeft de politieke vorming bij een ruimer publiek mogelijk te maken.

Wat mij persoonlijk betreft kadert dit voorstel geheel in de overtuiging dat iets moet worden gedaan om de belangstelling voor politiek bij de publieke opinie te vergroten, nu bij voorbeeld de vraag, over de afschaffing van de stemplicht actueler is dan ooit. Wie de vergelijking aandurft tussen het cursusaanbod van de zogenaamde gewone vormingsinstellingen, zal wel spoedig overtuigd zijn. Uit een enquête van de dienst volksontwikkeling – een niet verdachte bron – blijkt dat nogal wat vormingsinstellingen werken rond thema's zoals interne patronen doorbreken, interne scholing over feministische theorie, vorming Christenen en de crisis, vrouwen oriënteren zich op de samenleving, godsdienst opium voor het volk, Zen, yoga, Eutocie, Taoutsie, levenskunst, empathie, meevoelend gesprek, reflexologie, homeopatische huisapotheek, zelfbeheersingspraktijk, zelfverdediging voor vrouwen, Ilys, cultuur in verzet om bevrijding, Oosterse filosofie en ik zou zo nog een hele tijd kunnen doorgaan. Ongetwijfeld kunnen dat stuk voor stuk interessante onderwerpen zijn, maar de vraag is hoe relevant deze onderwerpen allemaal wel zijn voor onze Vlaamse Gemeenschap. Gelukkig, zou ik zeggen, bestaan voor organisaties die bij de reeds geciteerde koepel zijn aangesloten, het cultuurpact waardoor de overheid zich niet kan moeien met de inhoudelijk ke programmatie. Daartegenover staat de programmatie van de politieke vormingsinstellingen. Hun prioritaire aandacht gaat bij na exclusief naar de werking van onze instellingen, waardoor dit vormingswerk zich een beter en doorzichtiger functioneren van ons democratisch bestel als finaliteit heeft gesteld.

Een ander punt van kritiek van de geciteerde koepelorganisatie is dat het huidig voorstel van decreet de vigerende personeelsstop doorbreekt. Mag ik hier even wijzen op het feit dat

precies de bij de BWO aangesloten organisaties reeds lang het slechte voorbeeld hebben gegeven, door zich, ondanks de bepalingen van het decreet van 3 maart 1978, kunstmatig op te splitsen. Zo kennen we vandaag Elker-Ik-Antwerpen, Elker-Ik-Gent, Elker-I k-L euven, Elker-Ik-Mechelen, Elker-Ik-Turnhout, om dan nog niet te spreken over de opsplitsingen van de stichting Lodewijk de Raet in zogenaamde regionale volkshogescholen. Vervolgens is er het verwijt dat voortaan alle politieke meetings als vormingswerk zullen worden gesubsidieerd. Niets is minder waar. In het ontwerp van decreet wordt **duidelijk** gesteld aan welke voorwaarden de vormingscursussen moeten voldoen, omdat door de voorafgaandelijk aankondiging van deze cursussen een inspectie van de dienst volksontwikkeling mogelijk is. Het moet nog altijd gaan om vormingsprogramma's die erop gericht zijn de veelzijdige persoonsontwikkeling van de volwassenen te bevorderen, met het oog op een beter begrip van zichzelf en van de situatie in de maatschappij en een zeer volwaardige participatie aan het **maatschappelijk** gebeuren. Bij dit alles betreft het mij ook dat bepaalde vakbonden oordelen dat dit decreet op het vormingswerk schaamteloos zou zijn. Wanneer ik hun argumentatie daarbij lees kan ik mij toch niet van enige verbazing ontdoen, waar ze zeggen dat nu er een strikte personeelsstop in de vormingssector bestaat, dit decreet de mogelijkheid op ent tot een **fixe** bijkomende financiering en tewerkstelling in de politieke vormingsinstellingen. Afgezien van het feit dat dit onjuist is, verbaast het mij toch vakbondsorganisaties te horen zeggen dat zij betreuren dat de tewerkstellingsmogelijkheden zouden worden verruimd.

Dat het voorstel van decreet, dat thans ter bespreking voorligt, de politieke vormingsinstellingen financieel zou bevoordelen, is ook al uit de lucht gegrepen. Artikel 2 van het voorstel bepaalt immers duidelijk dat de subsidies verleent worden binnen de grenzen van het daartoe in de begrotinge ingeschreven krediet. Een gelijkaardige formulering vinden we trouwens, niet tot ons genoegen, in alle socio-culturele decreten terug. Het-

Beysen

zelfde parallelisme is trouwens terug te vinden bij de boekhoudkundige controle en ook de adviesfunctie van de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling blijft onaangetast.

Ik zou slechts één vraag willen stellen aan de Minister met betrekking tot de goedkeuring van dit decreet. Ik wil hem verzoeken me te antwoorden op de vraag of de in dit nieuwe decreet erkende instellingen ook in aanmerking komen voor de erkenning van de koepelorganisaties. Ik denk dat het antwoord bevestigend zal zijn, omdat het uiteindelijk een bestaande aangelegenheid is en omdat de inhoud van dit decreet eigenlijk uit een ander decreet wordt weggetrokken. Ik dacht evenwel dat het nuttig was de vraag formeel te stellen in de Openbare Vergadering van de Raad.

Minister K. Poma : Het antwoord is ja.

De heer E. Beysen : Mijnheer de Voorzitter, tot slot moet nog worden vermeld dat het decreet op de instellingen, zowel door de instellingen zelf als door de Gemeenschapsminister en zijn Administratie, in vraag wordt gesteld en dat een werkgroep momenteel sleutelt aan een nieuw decreet. Wellicht kan het onderhavig voorstel inspirerend werken voor de te vernieuwen decreetgeving die betrekking zal hebben op de andere vormingsinstellingen. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Verhaegen heeft het woord.

De heer G. Verhaegen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, een zeer korte toelichting bij dit decreet, om in de eerste plaats de noodzaak ervan aan te stippen. Ik zou mij willen aansluiten bij datgene wat de verslaggever en collega Beysen hebben verklaard.

Ondanks alle inspanningen werkt de informatie over de democratie onvolledig en door de complexe samenleving waarin wij nu leven is er een vreemding ontstaan tussen de burger en politiek. De burgers voelen zich niet meer in staat deze complexe politieke problemen te begrijpen en kunnen ook niet beantwoorden aan de

zeer hoge eisen inzake informatie en educatie. Dat brengt het gevaar mee, dat juist in een crisistijd, de democratie aan ernstige gevaren wordt blootgesteld. Vandaar onze conclusie dat dit voorstel van decreet aan de noodzaak beantwoordt om ook het politieke vormingswerk zijn onvervangbare taak te laten vervullen.

Waarom nu een afzonderlijk decreet ? Er bestaat reeds het decreet van 3 maart 1978 op basis waarvan de politieke vormingsinstellingen momenteel worden gesubsidieerd. Maar de ervaring heeft bewezen dat dit decreet onvoldoende rekening houdt met de specifieke eisen van het politieke vormingswerk. Daarstraks werden ook een paar voorbeelden gegeven die ook in de Commissie werden aangehaald. Zij zijn in het verslag terug te vinden.

Ik zou mij bij collega Beysen willen aansluiten bij bepaalde van zijn opmerkingen in verband met de naar voren gebrachte kritieken.

De eerste kritiek alsof de politieke partijen zich met dit decreet zouden verrijken, vind ik ongegrond. Het gaat hier niet om de subsidiëring van de politieke partijen, maar om de subsidiëring van autonome instellingen. Ik weet dat een van de amendementen bij dit decreet, als basis neemt dat de grote politieke partijen zich hierdoor bevoordelen, omdat alle in de Vlaamse partij en vertegenwoordigde strekkingen een instelling voor subsidiëring kunnen voordragen, mits deze instelling beantwoordt aan de gestelde normen. Hier verwijs ik naar het artikel 10, tweede lid, waarin duidelijk is gesteld dat elke strekking in de Vlaamse Raad vertegenwoordigd, wanneer zij aan de vereiste duizenden voldoet, een aanvraag kan indienen. Ik wil formeel weerleggen dat alleen de ondertekenaars van dit voorstel dit monopolie aan de politieke partij en hebben willen toekennen. Dit is onjuist. Trouwens, alle andere instellingen die nog niet aan deze voorwaarden voldoen, kunnen verder gesubsidieerd blijven op basis van het decreet van 3 maart 1978. Het feit dat op de 136 miljoen frank, die in 1984 werden uitgekeerd, minder dan 13,5 miljoen frank wordt toebedeeld aan de politieke vormingsinstellingen –

wat uitdrukkelijk door de Minister en zijn ambtenaren is bevestigd – brengt voor 1985 geen meeruitgaven mee en slechts vanaf volgend jaar wordt een lichte verhoging van circa 3 miljoen frank voorzien. Beweren dat wij daarvoor een reeks wraakroepende geschenken zouden uitdelen in deze Vlaamse Raad, lijkt mij werkelijk overtrokken. Ik vind het betreurenswaardig dat men, vooral in de culturele sector, in deze sloganstijl spreekt. Ik heb dergelijke gesprekken en dergelijke discussies nooit meegemaakt in de sociaal-economische sector. Ik verbaas mij er werkelijk over dat het gesprek met de Vlaamse Raad op dergelijke wijze wordt aangegaan. Het gesprek werd eigenlijk niet aangegaan. Vooreerst werd gereageerd en achteraf werd een brief geschreven om een stelling naar voren te brengen.

Geachte collega's, mijn fractie blijft dit decreet steunen. Wij vinden het een goed decreet en ik wil trouwens onderstrepen dat ik het als positief heb ervaren dat de vier grote fracties, zonder in het minst afbreuk te willen doen aan de andere fracties, in deze Raad een poging hebben gedaan om op een volwassen wijze het politieke vormingswerk een grotere steun te verlenen. Dat is niet alleen in het belang van de grote politieke partijen, maar in het belang van de ganse Vlaamse gemeenschap, zodat zij op eenvolwassenpolitieke wijze zou blijven reageren. **(Algemeen applaus)**

De Voonitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, de vier grote partijen en zijn het niet roerend eens, ze zijn het ontroerend eens. Ze zijn het ontroerend eens wanneer het er op aankomt de verzuiling in Vlaanderen verder in de wet in te schrijven.

Mijnheer Verhaegen, het gaat hier niet over het verrijken van de partij en en ook niet om 2,3 of 5 miljoen frank. Het gaat hier om het principe, met name dat de vier grote partijen erover beslissen wie in dit land aan politieke vorming doet.

De heer G. Verhaegen : Mijn kritiek betreft niet het amendement van de heer Dierickx, maar wel de persartike-

Verhaegen

len die zeggen dat het hier om een geldelijk verrijking van de partij en gaat. Verder zijn wij bereid naar kritiek te luisteren. Het tweede bezwaar dat u trouwens ook bij het vorige voorstel hebt naar voren gebracht, vormt een ander discussiepunt. Wij luisteren naar uw kritiek hieromtrent.

De heer L. Dierickx : De heer Seeuws was zo vriendelijk over mijn amendement te spreken en het te verwerpen.

Ik stel de heer Seeuws voor mijn amendement te amenderen. Van die 50 ten honderd politieke vormingsuren kan men 60 of 80 ten honderd maken. **(Onderbreking van de heer Beysen)**

Mijnheer Beysen, dingen die in cijfers worden uitgedrukt zijn vaak vatbaar voor compromissen. Daarom ook heb ik gepoogd het in cijfers uit te drukken.

Mijnheer Beysen, u heeft over een allegaartje in de BWO gesproken. Ik denk dat u zich daarin vergist. Ik ben ervan overtuigd dat er in de BWO zeer interessante en hoog te waarderen instellingen vertegenwoordigd zijn. Daarom meen ik dat u zoiets niet mag zeggen.

Wanneer u een opsomming maakt van allerlei zaken die met politiek niets hebben te maken, dan meen ik dat u gedeeltelijk gelijk hebt. Wij kunnen dat onderscheid maken met de hulp van personen die daarover hebben nagedacht en geschreven. Maar u kan toch niet beweren dat een vormingsinstelling die cursussen houdt over het probleem „vrouw en maatschappij” en die vrouwen ertoe beweegt zich actiever te gaan bezighouden met de besluitvorming op gemeentelijk en op andere niveaus, niet aan politieke vorming doet. Ik hoop dat het hier om een lapsus van uwentwege gaat.

U heeft dingen gezegd over Elcker-Ik, over de Stichting Lodewijck-De Raet en over de vakbonden die ik niet kan aanvaarden. Voor mij zijn dat allemaal waardevolle instellingen die bijdragen tot de bewustwording in onze maatschappij. Wij moeten naar hun kritiek op dit schaamteloos decreet

luisteren. Wij mogen deze kritiek niet zomaar opzij schuiven alsof die instellingen geen begin van gelijk hebben wanneer zij zeggen dat hier zaken gebeuren die niet door de beugel kunnen.

De heer E. Beysen : Ik heb enkel willen zeggen dat wij ook eens in de spiegel moeten durven kijken.

De heer L. Dierickx : Waarom zegt u dit ? Dat is toch geen reden om dit decreet er door te duwen.

De heer E. Beysen : Dit zijn twee totaal afzonderlijke zaken. Er is een onderscheid tussen sociaal-culturele vorming en politieke vorming.

De heer L. Dierickx : Daar gaan wij het thans even over hebben.

Ik heb nog een aantal auteurs nagekeken die in Amerika en op ons continent hebben gepoogd het politieke gebeuren in woorden te vatten. Ik zou hen indelen in twee groepen. Een aantal political scientists heeft gepoogd het politieke gebeuren als een geheel te zien en in woorden weer te geven, anderen hebben nagedacht over wat het meest elementaire politieke fenomeen is, het meest elementaire bestanddeel van het politiek leven. Dat wil zeggen dat zij, uitgaande van twee benaderingswijzen, hebben getracht na te gaan wanneer er over „politiek” kan worden gesproken en wanneer niet. Ik heb het eerst over politicologen die het politieke leven als een geheel, als een systeem, willen zien. Tot deze eerste groep behoort de auteur Arthur Bentley, die een boek heeft geschreven over „The process of government” waarin hij op Amerikaanse wijze het politieke leven tracht te vergelijken met een hydraulisch systeem. Er is ook nog David Truman – niet de president, maar een politicoloog – die eveneens een boek heeft geschreven over „The governmental process”. Ook hij leunt aan bij de visie volgens welke het politieke leven te vergelijken is met een hydraulisch systeem. Uit dit boek citeer ik volgende zin : „Pressure seems to be transmitted from one group to the other in much the same way as hydraulic pressure exerts its force on objects”. Dat wil zeggen : wanneer in een maatschappij een bepaalde groep aan belang wint,

dan drukt deze de andere groepen terug.

In 1964 publiceerde Catlin GEG zijn boek „The science and method of politics”. Daarin vergelijkt hij – dat zal de heer Beysen wel bevallen – het politieke leven met de markteconomie. Hij zegt dat er in het politieke leven eigenlijk ook iets te koop is, namelijk voor alle mensen een stuk zekerheid, een stukvrijheid en een stukzelfbepalingsmacht. Volgens Catlin moeten de burgers daarvoor iets geven, iets betalen. Wat moeten zij daarvoor betalen ? Burgerzin en de bereidheid de wetten na te leven. Catlin doet in zijn boek een poging om het politieke gebeuren in woorden te vatten, met het verlangen, eigen aan de Amerikanen van de politieke wetenschap een exacte wetenschap te maken.

Ik vermeld ook David Easton met al zijn boeken over „the political system” en over „political systems analysis”. Hij tracht het politieke leven te vergelijken met de Cybernetica. Het politieke systeem is als een computer. Hij spreekt over inputs, outputs en feedbacks. Hij zegt dat de inputs in het politieke systeem al de onuitgesproken en uitgesproken wensen en verlangens zijn die bij de bevolking leven, die op een bepaald ogenblik door groepen, politici en mandatarissen worden verwoord. Zij komen dan samen in het politieke systeem en daar is er dan ergens een instantie die op een gezagsvolle wijze – zegt Easton – de waarden verdeelt, aan de enen wordt iets ontnomen om het aan anderen te geven. Dit lokt dan weer reacties uit die hij „feedbacks” noemt.

Ik sprak reeds over het Amerikaanse verlangen van de politieke wetenschap een exacte wetenschap te maken om niet alleen te kunnen vergelijken en meten, maar ook om te kunnen voorspellen.

Tot de andere groep denkers over het politieke leven, die de zaken niet zo hollistisch willen aanpakken, maar eerder nagaan welk het politieke basisfenomeen is van waaruit het hele systeem wordt opgebouwd behoort ook een Catlin als hij zegt : „Politics arises where individual mind by its activity conditions individual mind . . .”. Dit wil zeggen dat er reeds sprake is van een politiek wanneer een indivi-

Dierickx

duale geest invloed uitoefent op andere geesten. Zoals ik daarstraks heb gezegd schrijft ook Easton over de onuitgesproken en uitgesproken „wants and demands” als basisbestanddelen van het politieke systeem.

Persoonlijk meen ik dat de auteur die het best de zaak aanpakt Bertrand de Jouvenel is. Hij heeft in 1963 een boek geschreven in een vlotte, bijna literaire Franse stijl, onder de titel „De la politique pure”. Volgens hem begint de politiek op het ogenblik dat er een aansporing is, dus vanaf het ogenblik dat A B aanspoort om iets te zien, iets te waarderen, iets te geloven en iets te gaan doen. Deze aansporing is echter slechts een politieke aansporing wanneer zij betrekking heeft op „les affaires publiques”. Ik zou dit laatste preciseren door te stellen dat les affaires publiques” kunnen verband houden ofwel met het gemeenschapsbeleid ofwel met gemeenschapsvorming wat niet helemaal dezelfde zaak is. Ik maak deze distinctie ook in mijn amendement.

Robert Dahl en Herbert Simon benaderen deze visie en zeggen dat de politiek begint op het ogenblikdat er sprake is van „inducement”.

Geachte collega's, hiermee wilde ik u één zaak zeggen, met name dat geen enkele van deze denkers over de politiek in hun uitgebreide geschriften, ook maar laat vermoeden dat „aan politiek doen” het monopolie is van de partij en van de rechtstreeks verkozen mandatarissen. Zij gaan er allen van uit dat zeer veel mensen aan politiek doen, zelfs diegenen die zeggen „Politik ohne mich”.

Vanuit dit begrippenarsenaal stel ik u voor aandacht te schenken aan mijn amendement waarin ik het begrip „politieke vorming”, niet zie in de Franse versie, deze van „la formation politique des militants politiques”, maar eerder de Duitse die van „politische Bildung”. In Duitsland wordt door vele instellingen aan „politische Bildung” gedaan, waarvan echter geen enkele instelling partijgebonden is. **(Onderbreking van de heer Seeuws)**

Mijnheer Seeuws, ik ben van mening

dat het begrippenarsenaal van het door u gesteunde decreet bijzonder slordig is.

Er zijn voldoende personen die over het politieke gebeuren hebben nagedacht in ons land en in onze buurlanden. Zij kunnen ons helpen op een minder slordige en conservatieve manier te bepalen wat politieke vorming is en wat niet.

Ik kom thans terug op het decreet zelf. **(Onderbreking van de heer Verhaegen)** U zegt het niet maar u schrijft het in de decreten en in de wetten in. Dat doet u.

De heer G. Verhaegen : Mijnheer de Voorzitter, ik wil het ook even in het Engels zeggen om in de lijn van collega Dierickx te blijven : „It is a workable political purpose” dat wij hebben gedaan. Wij hebben een poging gedaan om iets zo goed mogelijk in een decreet weer te geven dat praktisch werkzaam zou kunnen zijn, zonder ons uit te spreken, noch over de inhoud van het programma, noch over wat wij verstaan onder politiek.

In grote mate kan ik de denkrichting van collega Dierickx volgen waar hij een poging doet om uit te zoeken wat werkelijk politiek is. Ik vermoed dat daarover nog heel wat studiewerk gebeurt en dat wij nooit tot een sluitend geheel zullen komen, omdat dit een evolutief begrip is. Gelukkig dat het een evolutief begrip is. Het decreet is niet zo conservatief zoals het schijnt. Ik ontken de waarde niet van het amendement van de heer Dierickx. Wij hebben enkel getracht de beschikbare en geringe gelden zo efficiënt mogelijk concreet en praktisch in ons voorstel in te bouwen.

De heer L. Dierickx : Mijnheer Verhaegen, ik ben er van overtuigd dat wij tot een akkoord kunnen komen, zeker wanneer wij inzien dat het woord „politiek”, zoals het woord „democratie”, een woord is dat in ons land te pas en te onpas wordt gebruikt. Iemand wordt „politiek” als hij agressief wordt. Een probleem is een politiek probleem wanneer het geen technisch probleem is, of als het conflictverwekkend is. Het woord „politiek” wordt op de meest slordige manier gebruikt, dat zult u moeten toegeven. Daardoor

komen wij dan ook tot erkenningscriteria voor documentatiecentra en vormingscentra waarvan wij later misschien wel een beetje spijt zullen hebben.

Terugkomend tot het decreet zelf stellen wij vast dat voor het eerst sedert de invoering van de culturele autonomie een voorstel van decreet ter stemming wordt gelegd dat het sociaal-cultureel vormingswerk behandelt. Alle vorige decreten werden voorheen door de verantwoordelijke Ministers voor Cultuur onder de vorm van een ontwerp ingediend. Dat bood de mogelijkheid tot een uitvoerige gedachtenwisseling. Alle ontwerpen werden aan het advies van het geëigende adviesorgaan, de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling, onderworpen. Bij dit decreet is dat allemaal niet gebeurd, mijnheer Seeuws.

In een minimum van tijd wordt dit voorstel van decreet behandeld. Op 5 juni werd het ingediend en op 13 juni in één schamele zitting van de Commissie voor Culturele Aangelegenheden en Pedagogische en Didactische Vorming goedgekeurd.

De heer W. Seeuws : Het was geen „schamele zitting” maar een vergadering waarin grondig werd gediscussieerd.

De heer L. Dierickx : Eén enkele vergadering . . .

De heer W. Seeuws : Wij zijn daar sinds 1978 mee bezig.

De heer J. Van Elewyck : Mijnheer Dierickx, mag ik u gewoon ter informatie vragen, want ik nam op dat ogenblik deel aan een andere Commissievergadering, of u hebt deelgenomen aan het debat ?

De heer L. Dierickx : Ik was er niet aanwezig, want ik heb geen stemrecht. Mijnheer Van Elewyck, ik acht deze argumenten bijzonder belangrijk Ik luister naar wat u zegt.

De heer J. Van Elewyck : Ik meen nuw betoog een verwijt te horen.

De heer L. Dierickx : Een groot verwijt.

De heer J. Van Elewyck : Ten eerste

Van Elewycck

klaagt u dat een voorstel van decreet uiteindelijk een decreet kan worden. Het is nochtans een vorm van democratie dat parlementaire initiatieven een kans krijgen.

Ten tweede, uit u het verwijt dat dit ontwerp in één enkele Commissievergadering werd behandeld. Hebt u aan de werkzaamheden van deze Commissievergadering deelgenomen ?

De heer L. Dierickx : Ik woonde die vergadering niet bij, maar dat was mijn recht gelet op het feit dat ik er geen stemrecht heb.

Bovendien mogen alle problemen in openbare vergadering nogmaals worden behandeld.

De heer J. Van Elewycck : Mijn vraag houdt verband met uw verwijt.

De heer L. Dierickx : Mag ik er op wijzen dat het decreet op de vormingsinstellingen van 3 maart 1978, dat unaniem werd goedgekeurd in de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 21 februari 1978, werd ingediend op 11 oktober 1976. De betrokken instellingen en de Hoge Raad voor de Volksopleiding hadden over het ontwerp advies gegeven. Daarna werden in de Commissie van de Cultuurraad 13 vergaderingen aan dit decreet gewijd. Dat is wel meer dan slechts één vergadering.

De heer W. Seeuws : Voor een dergelijk veel-omvattende materie ! Dit is geen vergelijking. Alle grote organisaties zaten er in. Hier alleen maar de vier grote partijen

De heer L. Dierickx : Mijnheer Seeuws, ik hoor het u graag zeggen. Thans enkel de hier aanwezige grote partij en.

Blijkbaar was het nu niet nodig de grondige aanpassing van het decreet van 3 maart 1978 ten voordele van een viertal politieke vormingsinstellingen op een even intensieve manier voor te bereiden. Het was blijkbaar ook niet nodig te wachten op gegevens uit de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling, waarin een werkgroep bezig is de toepassing van het decreet op de vormingsinstellingen te evalueren. Ook

de problematiek van de politieke vormingsinstellingen komt daar aan bod.

Bij de inhoud van het voorgestelde decreet wil ik een aantal kanttekeningen maken.

In de toelichting bij het decreet staat te lezen dat de politieke vormingsinstellingen niet onttrokken worden aan het algemeen kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen. Het algemeen kader van het decreet van 3 maart 1978 blijft, volgens de indieners, behouden.

Wellicht is dit ingegeven door het feit dat 2 van de 4 betrokken vormingsinstellingen in hun eigen statuut voordelig de tekst van artikel 2 van het decreet van 3 maart 1978 als doelstelling van hun VZW hebben overgenomen, dit geldt voor IPOVO en IVK.

Nochtans geven de indieners nu wel een zeer eigen interpretatie aan de inhoud van dat decreet van 1978.

In het nieuwe decreet krijgen de politieke vormingsinstellingen voor een prestatie van 1000 vormingsuren 3 gesubsidieerde educatieve personeelsleden, waaronder één directeur. Bij de overige instellingen bekomt men eveneens voor 1000 uren slechts 2 educatieve personeelsleden, waaronder ook één directeur. Bij de politieke vormingsinstellingen wordt de directeur vrijgesteld van cursuswerk

In de toelichting bij het decreet wordt vermeld dat dit noodzakelijk is opdat een politieke vormingsinstelling goed zou kunnen inspelen op de vormingsbehoefte van de partij die haar heeft voorgedragen. De vrij stelling van cursuswerk voor de directeur zou nodig zijn om zijn tijdsbesteding optimaal te kunnen aanwenden voor de programmering en de relatievorming met het oog op het inspelen van het vormingswerk op de reële behoeften. Denk aan de behoeften van de partij en.

Hier wordt dus de indruk gewekt dat de andere instellingen – opgericht op basis van het decreet van 1978 – niet voor dezelfde opdracht staan. Aandacht voor de reële behoeften in de samenleving en zorg voor een goede relatie met deelnemers en deelnemers-

groepen is voor iedere instelling een opgave.

In het voorstel van decreet wordt dus een onterecht voorwendsel gezocht om een supplementair personeelslid op kosten van de gemeenschap in dienst te nemen. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het decreet van 3 maart 1978 reeds volledig de mogelijkheid voorziet om een personeelslid, dus ook de directeur, vrij te stellen van cursuswerk. Immers, slechts 50 ten honderd van de verplichte 1000 uren dienen door het eigen personeel als groep gepresteerd.

Ik ga nu even in op artikel 6 van het decreet. In dit artikel worden de discriminerende bepalingen ten opzichte van het decreet van 3 maart 1978 nader omschreven.

50 ten honderd van de cursussen mogen kortlopende vormingsprogramma's zijn van minimum 90 minuten. In het decreet van 1978 bedraagt dit minimum 6 uren. In die minimale duur van 6 uren zit de eigenheid vervat van het soort werk dat door vormingsinstellingen wordt geleverd.

Instellingen willen intensief vormingswerk brengen in cyclus- of cursusvorm. Hun programma's zijn daarom – zoals ook bepaald in het decreet – gekenmerkt door continuïteit in methodische programmaopbouw, deelnemersgroep en groepsbegeleiding. Deze essentiële kenmerken van intensief instellingenwerk kunnen niet van toepassing zijn op korte programma's van anderhalf uur.

Ik spreek hier met kennis van zaken aangezien ik zelf 12 jaar verantwoordelijk ben geweest voor een vormingsinstelling. Ik weet welke inspanning er wordt verlangd van de organisatoren om gedurende zes uur 12 personen bij mekaar te krijgen.

Bij het tot stand komen van het decreet in 1978 was het de uitdrukkelijke zorg van alle leden in de Commissie om dit kenmerk van het werk in instellingen te bewaken. Van het wezen van het soort werk wil men nu blijkbaar afstappen. Het is natuurlijk bekend waar het in wezen om te doen is.

Nog vorig jaar vroeg Minister Poma een advies aan de Hoge Raad voor de

Dierickx

Volksontwikkeling in verband met een gevraagde afwijking van de zesrennorm. Het IVK, de liberale vormingsinstelling, had deze afwijking van het decreet gevraagd om cursussen van 2 uren rond „Bewustwording van burgers op Europees niveau” in aanmerking te nemen als te subsidiëren vormingsactiviteiten.

De Hoge Raad voor de Volksontwikkeling die in 1979 een analoge vraag van IPOVO unaniem negatief had geadviseerd, was ook deze keer even afwijzend. Twee vergelijkbare vragen, telkens ingediend in een periode kort vóór Europese verkiezingen en minstens de indruk wekkend dat partijpolitieke meetings zouden gesubsidieerd worden, waren voor de Hoge Raad onaanvaardbaar. Aan de normale criteria van het vormingswerk in instellingen wou de Hoge Raad niet laten raken.

Tot zeer grote ontstemming van de Hoge Raad keurden zowel Minister Poma, in 1984, als Minister De Backer, in 1979, de vragen om afwijking goed en schoven zij de adviezen van de Hoge Raad aan de kant.

Dit verwerpelijke systeem van korte programma's – die gemakkelijk de vorm van meetings kunnen aannemen – worden nu in het voorliggende decreet geïnstitutionaliseerd.

20 ten honderd van de vormingsactiviteiten mogen in het buitenland worden georganiseerd, wanneer ze Europa tot onderwerp hebben.

In de Commissie van deze Raad werd als voorbeeld gegeven dat vormingsactiviteiten, die in Straatsburg ingericht worden, voor erkenning in aanmerking genomen worden. De activiteiten moeten wel uitdrukkelijk Europese thema's tot onderwerp hebben. Zoals in het verslag vermeld komen vormingsactiviteiten rond onder meer Nicaragua niet voor subsidiëring in aanmerking.

Europa wordt evenwel niet beperkt tot de EG. Gans Europa komt uitdrukkelijk in aanmerking, dus, tenzij ik het verkeerd heb begrepen, van Brest tot Boekarest.

In 1978 staat in het verslag van de Commissie van de toenmalige Cultuurraad nochtans uitdrukkelijk te lezen dat vormingstoerisme uitgesloten moet worden van subsidiëring. Dezelfde leden, die nu in de Commissie van de Vlaamse Raad hebben meegepraat over het nieuwe decreet, zijn blijkbaar van mening veranderd.

We willen in verband hiermee niet nalaten te onderstrepen dat Minister Poma in de Commissie benadrukte dat deze activiteiten in het buitenland niet inspecteerbaar zijn. Om die reden werden trouwens eerdere vragen van niet-politieke vormingsinstellingen in het verleden afgewezen.

20 ten honderd van het totale vormingspakket mogen dienstverlenende activiteiten zijn. Deze nieuwe faciliteit moet mogelijk maken dat vormingspakketten, diareksen, film enzovoort die door de politieke vormingsinstelling voor gebruik in educatieve activiteiten van andere organisaties worden aangeboden, mee in het werkingsvolume mogen worden gerekend.

Laten we weer even verwijzen naar de bespreking van het decreet van 3 maart 1978, waar een amendement werd verworpen, waarin eveneens faciliteiten werden voorzien voor deze dienstverlenende pakketten. Als motivatie werd toen gesteld dat dit soort werk inherent is aan de normale werkwijze en opdrachten van een instelling en in het normale werkpakket buiten de uren voor het directe cursuswerk van de educatieve medewerkers kan gerealiseerd worden.

20 ten honderd van de vormingsprogramma's mag in het nieuwe decreet met minder dan 12 deelnemers georganiseerd worden. We lezen immers in het verslag dat er waardevolle initiatieven werden georganiseerd voor kleinere doelgroepen, die niet konden kaderen binnen het decreet van 3 maart 1978. Voor de politieke vormingsinstellingen zal dus blijkbaar kunnen wat aan andere initiatieven onthouden wordt. Laat ik even verwijzen naar artikel 7 punt 1 van het ontwerp van decreet voor het ontwikkelingswerk en voor het werken met specifieke doelgroepen en problemen, het zogenaamde vijfde decreet dat

ook deze week zal behandeld worden. In het vermelde artikel wordt bepaald dat educatieve activiteiten opgezet voor laaggeschoolden minimum 12 deelnemers moeten hebben. Alle vormingswerkers en ook andere deskundigen op het terrein van het werken met laaggeschoolde volwassenen, de zogenaamde basiseducatie, zijn het erover eens dat de specificiteit van dit werk kleine groepen noodzakelijk maakt. Zowel in Vlaanderen als in ons omringende landen is men die mening toegedaan. De Hoge Raad van de Volksontwikkeling heeft zich altijd voor 8 deelnemers als norm uitgesproken. In de eerste ontwerpen van het decreet kwam dit getal 8 trouwens ook voor. We kijken daarom belangstellend uit hoe men met artikel 7, punt 1, verder zal omgaan. Zal men aan laaggeschoolden ook de voordelen toekennen, die men moeiteloos opeist voor de vorming van partijmilitanten binnen een partijpolitieke vormingsinstelling ?

Ten slotte nog iets over het merkwaardige artikel 10 van het voorliggend decreet.

In de toekomst wordt voor de betoelaging van politieke vormingsinstellingen rekening gehouden met de prestaties en met de getalsterkte van de strekking in de Vlaamse Raad.

Het aantal prestaties zal na al de toegewezen faciliteiten gevoelig kunnen stijgen ten opzichte van de op dit ogenblik te leveren prestaties. Het is bekend en toegegeven in de teksten dat de politieke instellingen nu met moeite aan de criteria voldoen

Via de getalsterkte van de strekking in de Vlaamse Raad wordt voorzien in de mogelijkheid van een gevoelige personeelsuitbreiding. Een politieke vormingsinstelling die nu over 3 personeelsleden beschikt, zal op termijn voor liefst 12 personeelsleden gesubsidieerd worden.

Mag ik de geachte vergadering erop wijzen dat de overige instellingen, die conform aan de criteria in het decreet van 1978 op een personeelsuitbreiding aanspraak konden maken, die personeelsuitbreiding nooit hebben gekregen. In de culturele sector wordt door de Minister van Cultuur immers een

Dierickx

strikte personeelsstop toegepast. Dit gebeurt omwille van de beperkte financiële middelen.

De heer W. Seeuws: Er zijn er die honderden personen in dienst hebben, gelukkig maar. Ook dat dient u te zeggen.

De heer L. Dierickx: Is het fatsoenlijk dat voor dit decreet voorzien wordt in bij komende tewerkstelling en middelen, waar de rest van de sociaal-culturele sector ervan verstoken blijft ?

Het is niet voor niets merkwaardig dat we zelfs in het verslag van de Commissie konden lezen dat de Minister van Cultuur vond dat via dit artikel 10 alle remmen qua subsidiëring wegvalen.

Dat men daarenboven in het decreet voorziet dat de vermindering van het personeel, tengevolge van een vermindering van het aantal leden van de strekking in de Vlaamse Raad, slechts na 5 kalenderjaren ingaat, is tekenend voor de geest waarin dit decreet is gesteld. Wie denkt dat de politiek zo geloofwaardig wordt voor de gemeenschap, vergist zich.

Over de budgettaire weerslag van dit decreet doet men vrij minimalistisch. Wij lezen in het verslag :

„Dit voorstel van decreet zorgt in de beginfase ook voor geen financiële uitgave ; de nu op de begroting voorziene kredieten kunnen worden overgeheveld. In de toekomst is een stijging van uitgaven wel mogelijk ten gevolge van de zelfactiviteit van deze vormingsinstellingen.”

Wij kunnen nu reeds stellen dat alle 4 de betrokken politieke vormingsinstellingen in 1986 minimaal een vrijgestelde directeur, voor 95 ten honderd door de gemeenschap gesubsidieerd, krijgen, die daarenboven voor zijn niet-cursuswerk 150.000 frank opstrijkt. Theoretisch zal de uitgave voor 1986 nog veel hoger kunnen liggen.

De andere vormingsinstellingen blijven mooi zitten met hun personeelsstop en hun strikte criteria !

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de

Minister, geachte collega's, vandaag reeds lezen wij in De Standaard dat niet alleen de vakbonden of Elcker-Ik of de Stichting Lodewijk De Raet, of het BWO, maar ook het Centrum voor Sociaal en Cultureel Werk waarbij achttien organisaties zijn aangesloten – dus een groep die duidelijk behoort tot de christen-democratische zuil – zich over dit decreet uitspreken en zegt dat het getuigt van weinig fatsoen en moraliteit door zich op deze wijze van de andere vormingsinstellingen te distantiëren.

Mijnheer de Voorzitter, met voldoening stel ik vast dat mijn amendement bij artikel 12 werd gelezen. Ik weet dat sommigen er iets voor voelen. De heer Seeuws denkt dat ik een beetje te ver ga. Dat is mogelijk, mijnheer Seeuws. Het is een goede taktiek eerst veel te vragen om nadien iets te krijgen. Misschien kunt u mijn amendement amenderen. Aldus zouden wij ten opzichte van de openbare opinie in Vlaanderen, die deze zaak van nabij volgt, en zeer gevoelig is voor al die verzuilingsinitiatieven, toch iets hebben gepresteerd.

De heer E. Beysen: Dit is een weinig principiële houding.

De heer L. Dierickx: Wat bedoelt u daarmee ?

De heer E. Beysen: Ik bedoel ermee wat ik zeg. U spreekt altijd over principes voor alles en nog wat en nu staat u op de tribune als een Perzische tapijtenhandelaar.

De heer L. Dierickx: Ik motiveer mijn amendement als volgt : politieke vorming dient ruimer gezien dan partijpolitieke vorming.

Vormingsinstellingen die vormingscursussen geven over thema's en probleemgebieden die normalerwijze ook het voorwerp kunnen uitmaken van het gemeenschapsbeleid, van de gemeenschapsvorming en van de debatten in de democratische instellingen van het land, doen eveneens aan politieke vorming van de burgers. Zij bereiden de burgers voor op actieve deelname aan het politieke debat binnen en buiten de instellingen.

Het vormen van zo goed en objectief mogelijk geïnformeerde en met de-

mocratische verantwoordelijkheidszin optredende burgers is politieke vorming geven in de ware betekenis van het woord.

Ik meen zelfs dat deze instellingen die ernaar streven om op een objectieve en pluralistische wijze informatie te verstrekken, ruimer zouden moeten worden gesubsidieerd dan instellingen die tot een zuil behoren en bijgevolg noodzakelijkerwijze eenzijdige informatie geven.

Deze politieke vorming is een uitgangsvoorwaarde voor een goed functionerende democratische samenleving en nuttig in de strijd tegen de veralgemeende politieke onverschilligheid.

Voorbeelden van thema's die worden behandeld in vormingscursussen georganiseerd door niet-partijgebonden politieke vormingsinstellingen zijn onder andere : de politieke en ideologische leerstelsels (niet van één maar van meerdere partij en), de instellingen en hun werking, de sociale, economische, ecologische en juridische problemen, de vredesproblematiek, de ontwikkelingsamenwerking, de grondwettelijke rechten van de burgers en de rechten van de minderheden, de ethische problemen, de ruimtelijke ordening, stedenbouw, de rol van de burger in ons politiek stelsel, enzovoort.

Naar mijn mening kan men door dit amendement de visie op het politieke debat en op de politieke vorming open trekken, niet zozeer ten bate van de politieke vormingsinstellingen, die reeds bestaan, die nog zullen ontstaan, of eventueel ten bate van een politieke vormingsinstelling van Agalev – daaraan denken wij echter niet – maar ten bate van de politieke vorming van de hele bevolking in Vlaanderen. **(Applaus)**

De Voorzitter: Vraagt nog iemand het woord ? **(Nee)**

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter: Aan de orde is de arti-

Voorzitter

kelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heren Verhaegen, Beysen, Van Elewyck en Van Grembergen houdende de subsidie-regeling van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in politieke vormingsinstellingen.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

Binnen de grenzen van het daartoe in de begroting ingeschreven krediet verleent onder de in dit decreet vastgestelde voorwaarden, de Vlaamse Executieve subsidies aan politieke vormingsinstellingen voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen.

- **Aangenomen.**

Artikel 3

Dit decreet verstaat onder :

1. sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen : het bieden van vormingsprogramma's die erop gericht zijn de veelzijdige persoonsontwikkeling van volwassenen met het oog op een beter begrip van zichzelf en van hun situatie in de maatschappij en een meer volwaardige participatie aan het maatschappelijk gebeuren te bevorderen ;

2. vormingsprogramma's voor volwassenen : een door een instelling zelf opgezette en tevoren aangekondigde activiteit die een groep deelnemers in staat stelt zich persoonlijk en maatschappelijk te vormen ;

3. een politieke vormingsinstelling : een instelling die vorming verschafft vanuit een mens- en maatschappijvi-

sie die zich manifesteert binnen een in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde strekking ;

4. dienstverlenende activiteiten : het ter beschikking stellen van een eigen produkt, al dan niet onder begeleiding van een deskundige, dat rechtstreeks wordt aangewend bij het opzetten van educatieve activiteiten voor volwassenen ;

5. de Gemeenschapsminister : de Gemeenschapsminister tot wiens bevoegdheid de cultuur behoort ;

6. de Hoge Raad : de Hoge Raad voor de Volksontwikkeling.

- **Aangenomen.**

Hoofdstuk II

Erkenning

Artikel 4

Dienstverlenende activiteiten zoals omschreven in artikel 3, 4, kunnen worden gelijkgeschakeld met vormingsprogramma's indien aan de hand van een werkingsverslag waarvan de Vlaamse Executieve, de Hoge Raad gehoord, de modaliteiten bepaalt, kan worden aangetoond dat een eigen produkt rechtstreeks wordt aangewend bij het opzetten van educatieve activiteiten voor volwassenen, in organisaties gesubsidieerd op basis van een reglementering van de Dienst Volksontwikkelingswerk of in organisaties aanvaard binnen de Dienst Volksontwikkelingswerk, de Hoge Raad gehoord.

- **Aangenomen.**

Artikel 5

Om met het oog op subsidiëring als politieke vormingsinstelling erkend te kunnen worden en te blijven, moet een instelling aan de volgende voorwaarden voldoen.

1. Zij dient opgericht te zijn op particulier initiatief in de vorm van een vereniging zonder winstoogmerk.

2. Zij dient uitsluitend opgericht te zijn met het doel Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met vol-

wassenen te verrichten en het bewijs te leveren haar werking zelfstandig te ontplooien ; dit bewijs van zelfstandigheid wordt geleverd door het feit dat de instelling een vereniging zonder winstoogmerk is, een eigen boekhouding en personeel heeft, en eigen activiteiten ontwikkelt.

3. Zij dient haar zetel te hebben in het Nederlandse taalgebied en/of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, en er haar activiteiten hoofdzakelijk te ontplooien voor de inwoners van deze gebieden.

4. Zij dient te worden geleid door een raad van beheer die uit ten minste 9 leden bestaat. Met een minimum van 1 educatief personeelslid van de instelling mag de raad van beheer ten hoogste uit 1/3 educatieve personeelsleden van de instelling zijn samengesteld. De helft plus één van de leden mogen niet gezamenlijk lid zijn van de algemene vergadering van één en dezelfde andere vereniging zonder winstoogmerk.

5. Zij dient een boekhouding te bezitten en deze zodanig te organiseren dat de financiële controle in verband met de aanwending van de Gemeenschapstoelagen mogelijk is. De Vlaamse Executieve kan een boekhoudkundig plan en bijzondere regelen betreffende de boekhouding opstellen.

6. Zij dient jaarlijks een door het bevoegd orgaan goedgekeurde begroting voor te leggen, waarbij de Gemeenschapstussenkomst slechts voorkomt voor het bedrag dat op basis van dit decreet kan worden bekomen en waaruit ten minste het evenwicht van ontvangsten en uitgaven blijkt, alsmede de rekeningen van het vorige jaar met de nodige verantwoordingsstukken.

7. Zij dient toe te staan dat de aange-stelde inspecteurs en verificateurs de boekhouding onderzoeken en de werking zo nodig ter plaatse nagaan, waarbij een presentielijst van de deelnemers per vormingsprogramma door de instelling dient ter beschikking te worden gehouden.

8. Zij dient in het jaar voor de indiening van de aanvraag tot erkenning,

Voorzitter

het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, door middel van vormingsactiviteiten te hebben georganiseerd gedurende ten minste 1.000 volle uren.

9. Zij dient te beschikken over ten minste 3 daartoe bijzonder bevoegde bezoldigde educatieve personeelsleden met volledige dagtaak

10. Zij dient te beschikken over ten minste 1 daartoe bevoegd bezoldigd administratief personeelslid met volledige dagtaak

11. Zij dient de burgerrechtelijke aansprakelijkheid, die krachtens artikelen 1382 tot en met 1386 van het Burgerlijk Wetboek ten laste kan worden gelegd van de instelling en haar medewerkers, door een verzekering te laten dekken.

12. Met uitzondering voor het eerste bijzonder bevoegd educatief personeelslid moeten de vormingsprogramma's ten minste 500 volle uren per kalenderjaar en per educatiefpersoneelslid omvatten. Voor de educatieve personeelsleden met halve dagtaak wordt het vereiste aantal uren van 500 gebracht op 250. Om voor subsidiëring in aanmerking te komen moet ten **minste** de helft van het aantal uren geleid worden door de voor subsidiëring in aanmerking komende educatieve personeelsleden. Deze norm geldt voor de educatieve personeelsleden als groep.

13. Ieder vormingsprogramma dient vooraf in de door de Gemeenschapsminister voorgeschreven vorm ter kennis te worden gebracht van de Dienst Volksontwikkelingswerk met vermelding van de cursusleiding, het aantal uren en de spreiding van deze uren met opgave van begin- en einduur.

14. De sociaal-culturele vormingsprogramma's dienen te worden georganiseerd in lokalen en ruimten die door hun situering, opzet, indeling en inrichting, de instelling in staat stellen haar taak op een efficiënte wijze te vervullen ; de lokalen en ruimten, met inbegrip van hun uitrusting, dienen waar mogelijk, zodanig ingericht te

zijn dat zij ook voor de in zijn bewegingen beperkte mens toegankelijk zijn.

15. Er wordt slechts 1 educatief personeelslid in aanmerking genomen per groep van ten minste 12 deelnemers. Per dag worden voor 1 educatief personeelslid niet meer dan 9 volle uren in aanmerking genomen. Indien de organisatie en de leiding van een vormingsprogramma de aanwezigheid vereisen van meerdere educatieve personeelsleden, komen al deze ge-presteerde uren in aanmerking voor de berekening van het vereiste aantal uren voor zover het aantal deelnemers, op basis van 1 educatief personeelslid per 12 deelnemers, zulks toelaat.

16. Per in de voorbije 5 jaar in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde strekking kan slechts 1 politieke vormingsinstelling, aan te wijzen door de politieke partij zelf, worden voorgedragen.

- **Aangenomen.**

Artikel 6

De vormingsprogramma's moeten bovendien aan de volgende voorwaarden beantwoorden.

1. Zij moeten gekenmerkt zijn door continuïteit in methodische programma-opbouw, deelnemersgroep en groepsbegeleiding.

2. Ingeval zij gegeven worden in externaaitsverband, moeten zij ten minste 6 volle uren omvatten. De programma's moeten zo worden georganiseerd dat per periode van 6 weken ten minste 6 volle uren worden gegeven, waarbij iedere vormingsactiviteit ten minste 2 volle uren duurt. Maximum 50 ten honderd van het totale pakket in externaaitsverband georganiseerde vormingsprogramma's mogen echter bestaan uit kortlopende vormingsprogramma's van minimum 90 minuten.

3. Ingeval zij gegeven worden in internaaitsverband, moeten bij een eerste overnachting ten minste 9 volle uren worden georganiseerd en bij iedere aansluitende overnachting ten minste 6 volle uren.

4. Minimum 20 ten honderd van het totale pakket moeten open vormingsprogramma's zijn.

5. Maximum 20 ten honderd van het totale pakket vormingsprogramma's kunnen Europa tot onderwerp hebben, al dan niet georganiseerd in het Nederlandse taalgebied en/of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, met een deelname van minimum 50 ten honderd Nederlandstaligen.

6. Slechts 20 ten honderd van het totale pakket vormingsprogramma's mogen dienstverlenende activiteiten zijn zoals bepaald in artikel 4.

7. Mits motivering kunnen 20 ten honderd van het pakket vormingsprogramma's afwijken van artikel 5, 15, wat betreft het aantal deelnemers.

- **Aangenomen.**

Hoofdstuk III

Subsidieregeling

Artikel 7

§ 1. De Gemeenschapssubsidie bestaat uit een subsidie voor personeelskosten, een vaste basissubsidie en een subsidie voor de werking.

§ 2. 1. Als subsidieerbare personeelskosten komen in aanmerking, het brutobedrag van de wedde en van het vakantiegeld van de educatieve en administratieve personeelsleden, verhoogd met de bijdragen die de werkgever dient te storten in toepassing van het wettelijk stelsel van de sociale voorzieningen.

2. Voor de berekeningen van de subsidies bepaalt de Vlaamse Executieve, de Hoge Raad gehoord, de weddeschalen en de daaraan gekoppelde voorwaarden. De weddeschalen worden gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer der consumptieprijzen, zoals deze van toepassing zijn voor het Rij kspersoneel.

3. De weddetoelagen worden slechts toegekend indien de uitgekeerde brutosalarissen voor de educatieve en administratieve personeelsleden ten minste overeenstemmen met de in punt 2 bedoelde weddeschalen. De in-

De heer P. Breyne (CVP), verslaggever over het voorstel van decreet van de heer A. De Beul (VU), Ondervoorzitter van de Raad, betreffende de archief- en documentatiecentra

stellingen moeten toestaan dat de bewijsstukken daaromtrent worden nagezien.

4. Het in aanmerking te nemen bruto-bedrag van de wedde mag enerzijds voor de educatieve personeelsleden niet hoger zijn dan de eindwedde van een leraar algemene vakken in het Rijksonderwijs, geaggregeerd voor het secundair onderwijs van de hogere graad, anderzijds voor de administratieve personeelsleden niet hoger dan de eindwedde van bestuurssecretaris in de Rijksadministratie.

5. De Vlaamse Executieve bepaalt, de Hoge Raad gehoord, de diploma's of andere bekwaamheidsbewijzen waarvan de personeelsleden naargelang van hun functie houder moeten zijn en de bewijzen van beroepservaring die zij dienen voor te leggen.

§ 3. Het aantal subsidieerbare administratieve personeelsleden mag de helft van het aantal educatieve personeelsleden waaraan toelagen worden uitgekeerd, niet overtreffen.

§ 4. Met uitzondering van de eerste twee gesubsidieerde educatieve personeelsleden kan elk voor subsidie in aanmerking komend personeelslid worden vervangen door 2 deeltijdse medewerkers.

- **Aangenomen.**

Artikel 8

Voor de erkende politieke vormingsinstellingen omvat de subsidie :

1. 95 ten honderd van de in artikel 7 bedoelde personeelskosten voor :

a) 3 educatieve personeelsleden zoals bedoeld in artikel 5, 9 ;

b) 1 administratief personeelslid zoals bedoeld in artikel 5, 10 ;

2. 80 ten honderd van de in artikel 7 bedoelde personeelskosten voor de bij komende educatieve en administratieve personeelsleden ;

3. een vaste jaarlijkse basissubsidie van 250.000 frank voor de werking ;

4. een jaarlijkse werkingssubsidie van 150.000 frank per educatief personeelslid zoals bedoeld in artikel 5,9 en van 100.000 frank per bijkomend educatief personeelslid met volledige dagtaak en van 50.000 frank in geval van halftijdse dagtaak, voor de algemene werkingkosten.

De Vlaamse Executieve zal de in punten 3,4 en 5 bedoelde bedragen aanpassen aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen.

Deze subsidie mag niet gecumuleerd worden met andere Gemeenschaps-subsidies die krachtens dezelfde grondslag zijn toegekend.

- **Aangenomen.**

Artikel 9

De Gemeenschapsminister keurt vóór 31 december de begroting goed voor het volgende werkingsjaar en vóór 1 mei de afrekening van het voorbije werkingsjaar. Onder voorbehoud van deze goedkeuringen wordt in het volgend kalenderjaar de subsidie uitgekeerd in de vorm van driemaandelijke, per trimester van het begro-

tingsjaar waarvoor zij werden ingeschreven en goedgekeurd, voorschotten ten bedrage van 1/4 van de in het voorbije kalenderjaar toegekende subsidie.

Het saldo van de subsidie dat moet toegekend worden op basis van het voorbije werkingsjaar, wordt verrekend in het derde voorschot van het lopend kalenderjaar.

- **Aangenomen.**

Artikel 10

Het aantal gesubsidieerde personeelsleden wordt begrensd op grond van het gegeven aantal uren vormingsprogramma's, alsmede het aantal leden van de in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde stekking die de instelling heeft voorgedragen zoals bepaald in artikel 5, 16.

Iedere in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde stekking heeft recht op een politieke vormingsinstelling met minimum 3 educatieve personeelsleden indien minimum 1.000 uren aan vormingsprogramma's zijn gegeven.

Een stekking die tussen 10 en 20 ten honderd van het totaal aantal leden van de Vlaamse Raad vertegenwoordigt, heeft recht op 4 educatieve personeelsleden indien minimum 1.500 uren aan vormingsprogramma's zijn gegeven.

Een stekking die tussen 20 en 30 ten honderd van het totaal aantal leden van de Vlaamse Raad vertegenwoordigt, heeft recht op 6 educatieve personeelsleden indien minimum 2.500 uren aan vormingsprogramma's zijn gegeven.

Een stekking die meer dan 30 ten honderd van het totaal aantal leden van de Vlaamse Raad vertegenwoordigt, heeft recht op 8 educatieve personeelsleden indien minimum 3.500 uren aan vormingsprogramma's zijn gegeven.

De uitbreiding van het aantal subsidieerbare personeelsleden boven de in artikel 5, 9 en 10 vermelde personeelsleden kan per jaar echter slechts 1 educatief personeelslid omvatten.

Voorzitter

Een vermindering van het aantal subsidieerbare personeelsleden ten gevolge van een vermindering van het aantal vertegenwoordigers van een strekking in de Vlaamse Raad, wordt slechts toegepast in het vijfde kalenderjaar dat volgt op de eerste vaststelling.

- **Aangenomen.**

Hoofdstuk IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 11

De Vlaamse Executieve bepaalt nader, de Hoge Raad gehoord, de formaliteiten voor het verlenen, het handhaven en het opheffen van de erkenning en subsidiëring.

De Gemeenschapsminister verleent de erkenning en heft, de Hoge Raad gehoord, deze op.

- **Aangenomen.**

Artikel 12

Het decreet van 3 maart 1978 houdende de Rijkssubsidieregeling voor het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormingswerk met volwassenen in instellingen, houdt op van toepassing te zijn voor de politieke vormingsinstellingen.

De politieke vormingsinstellingen die reeds erkend zijn krachtens voornoemd decreet van 3 maart 1978, worden van rechtswege erkend op grond van dit decreet. Tijdens het eerste jaar van het in werking treden van dit decreet genieten deze instellingen dezelfde personeelssubsidiëring als in het voorbije jaar.

Bij artikel 12 heeft de heer Dierickx volgend amendement ingediend :

Artikel 12

Een derde lid toevoegen luidend als volgt :

„Worden eveneens beschouwd als politieke vormingsinstellingen zoals be-

schreven in dit decreet, de vormingsinstellingen erkend krachtens voornoemd decreet van 3 maart 1978, die niet voorgedragen worden door een in de Vlaamse Raad vertegenwoordigde strekking op voorwaarde dat zij kunnen aantonen dat tenminste 50 ten honderd van hun vormingsprogramma's betrekking hebben op thema's die direct of indirect verband houden met het gemeenschapsbeleid en de gemeenschapsvorming op alle niveaus van de nationale en internationale samenleving.”

Mijnheer Dierickx, ik neem aan dat u uw amendement voldoende hebt uiteengezet.

De stemmingen over artikel 12 en het amendement worden aangehouden.

Artikel 13

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1985.

- **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen donderdag, 27 juni, om '16 uur de aangehouden stemmingen en de hoofdelijke stemming en over het gehele voorstel van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie - 307 (1984-1985) - Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 ju-

ni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Deprez, verslaggever, heeft het woord.

De heer P. Deprez, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, ik zal zeer bondig verslag uitbrengen over dit ontwerp van decreet, dat een veel te lange titel heeft, die ik bijgevolg niet zal herhalen.

Het gaat hierover : in het kader van de expansiewetgeving kan het Vlaamse Gewest waarborg verlenen aan de financiële instellingen over de leningen die zij toestaan voor investeringen in het Vlaamse Gewest. Uiteraard mogen, hierbij bepaalde grenzen niet worden overschreden. Zo heeft de Vlaamse Raad, bij decreet van 16 juni 1981, de toegestane grenzen voor de expansiewet van 1959 vastgelegd op 4 miljard frank en op 6 miljard frank voor deze van 1970. De wet van 1959 is, zoals u weet, de algemene expansiewet. Dit wil zeggen dat zij haar toepassingsgebied over het gehele grondgebied heeft ; de wet van 1970 is de zogenaamde regionale wet en is enkel van toepassing in de ontwikkelingszones. Vandaag zijn dat Limburg en de Westhoek.

Het is vooral het plafond van de algemene expansiewet van 1959 dat onvoldoende is ; het totaal bedrag van de in omloop zijnde kredieten, gewaarborgd door het Vlaamse Gewest, bedroeg per einde 1984 3 miljard 811 miljoen frank, tegenover een slechts toegestaan plafond van 4 miljard frank.

Voor de regionale expansiewet van 1970 daarentegen belopen de in omloop zijnde kredieten slechts 2 miljard 45 miljoen frank, daar waar de toegestane grens 6 miljard frank bedraagt.

Deprez

Er is dus enkel een probleem voor de algemene expansiewet van 1959. Om dit te verhelpen wordt dit ontwerp-decreet ter goedkeuring voorgelegd.

Er wordt in dit decreet voorzien dat het grensbedrag van 4 miljard frank op 8 miljard frank wordt gebracht, met dien verstande dat er onmiddellijk 2 miljard frank wordt vrijgegeven ; het overige kan, door een besluit van de Executieve, worden vrijgemaakt : tweemaal een schijf van 1 miljard frank. Tot zover een bondige weergave van de inhoud van dit ontwerp.

Uit de besprekingen in de Commissie kunnen nog volgende elementen naar voren worden gebracht :

Ten eerste, in tegenstelling met wat men zou verwachten, wordt er vooral beroep gedaan op de Gewestwaarborg, in het kader van de algemene 'expansiewet, en veel minder in het kader van de regionale expansiewet voor de ontwikkelingszones.

Volgens de Gemeenschapsminister is dit een bewijs dat de Gewestwaarborg eigenlijk niet specifiek dienstig is voor een sub-regionaal ontwikkelingsbeleid, omdat een dergelijk regionaal ontwikkelingsbeleid zeer veel overheidsmiddelen vereist, waarbij zelfs een systeem van kapitaalpremies en rentesubsidies over het algemeen weinig vermag.

Volgens mij is dat dan ook een bewijs dat de industriële ontwikkeling en vernieuwing moeten groeien uit de eigen interne dynamiek van de bevolking en het bedrijfsleven en dat het gebrek hieraan nooit door overheids-tussenkomst kan worden gecompenseerd. Ik geloof dat dit een belangrijke bedenking is die in de Commissie werd gemaakt.

Ten tweede, uit de bijlage van het verslag blijkt - ten minste voor degene die het hebben ingekeken - dat de risico's ingevolge de verleende Gewestwaarborg binnen zeer redelijke grenzen zijn gebleven. De gemiddelde jaarlijkse netto-tussenkomst, dit wil zeggen het bedrag van de uitwinning die ten laste van de bevolking moet worden genomen, bleef beperkt tot 6,9 procent van de verleende waar-

borg, wat uiteindelijk als een normaal gegeven kan worden beschouwd.

Ten derde, de gewestwaarborg wordt voor 92 procent aan de openbare kredietinstellingen verleend, meer in het bijzonder aan de Nationale Maatschappij voor Krediet aan de Nijverheid.

Volgens de Gemeenschapsminister is dit niet zozeer te wijten aan het feit dat de privébanken een kleiner waarborgpercentage kunnen genieten, maar veeleer omdat zij elke kredietaanvraag op haar bedrijfs-economische waarde onderzoeken en zoveel mogelijk de risico's trachten te vermijden, zelfs al kan er daarvoor Gewestwaarborg worden verkregen.

Trouwens, tijdens deze bespreking heeft de Gemeenschapsminister nogmaals medegedeeld dat de Gewestwaarborg voortaan niet meer zal worden verleend op het geheel van het opgenomen krediet, maar slechts op het gedeelte waarop er geen waarborg is vanwege de kredietverkrijger. Aldus krijgt de Gewestwaarborg, meer dan vroeger, een aanvullend karakter.

Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, uw Commissie heeft dit ontwerp eenparig aangenomen en ik stel de Raad dan ook voor hetzelfde te doen. **(Applaus bij de CVP)**

De Voorzitter : De heer Van Ooteghem heeft het woord.

De heer O. Van Ooteghem (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, vooraf wens ik de verslaggever te danken voor de zeer objectieve en correcte manier waarop hij de vertolker is geweest van de wijze waarop het ontwerp in de Commissie werd besproken.

Het siert de Vlaamse Regering dat zij een orthodox financieel beleid tracht te voeren en dat zij zo weinig mogelijk of geen steun verleent aan verlieslatende bedrijven. Dat is een onpopulaire economische politiek ; zij komt soms hard aan, maar ik denk dat wij geen andere keuze hebben en dat dit een goede optie is.

Dat dit ontwerp in de Commissie van de Vlaamse Raad unaniem werd goed-

gekeurd, is een bewijs van een eensgezinde politieke wil van deze Raad om de economische expansie van Vlaanderen te bestendigen en te verzekeren.

Het optrekken van de gewestwaarborg tot 6 - eventueel 8 miljard frank -, beantwoordt aan een noodzaak. Het grensbedrag van de gewaarborgde verbintenissen is immers nagenoeg bereikt.

Mijnheer de Minister, wanneer dit bedrag - respectievelijk 6 en 8 miljard frank - werd vermeld enkele dagen na de publikatie van het verslag Matthijs, enkele weken nadat de centrale Regering met één pennetrek tientallen miljarden schulden aan Cockerill-Sambre heeft kwijtgescholden, is dat meteen een illustratie van de beperkte macht en van de beperkte financiële mogelijkheden van de Vlaamse Regering. Het geeft deze Raad meteen een idee van de beperkte armslag die de Vlaamse Regering heeft om door de economische crisis te geraken.

Mijnheer de Minister, daarom durf ik ervoor pleiten dat u het slechte voorbeeld van de centrale Regering niet zou volgen en dat u geen toelagen en waarborgen aan verlieslatende bedrijven zou verstrekken.

Toch ben ik even geschrokken toen onlangs een nationaal Minister tijdens het programma „Actueel" verklaarde dat die waarborg, verstrekt aan Cockerill-Sambre, niet veel belang heeft en dat dit geen verschil voor de staatsbegroting uitmaakt, omdat Cockerill-Sambre het verschuldigde bedrag toch niet had kunnen terug betalen.

Welnu, mijns inziens is dit een verkeerde mentaliteit. Inderdaad, wij mogen slechts waarborgen verlenen aan die bedrijven waarvan wij nagenoeg de zekerheid hebben dat wij er niet zullen voor opdraaien. Meteen doe ik dan ook een oproep tot de leden van de Vlaamse Raad dit ontwerp van decreet unaniem goed te keuren, maar ook om straks, als leden van het nationale Parlement, ter gelegenheid van de verklaring tot herziening van de Grondwet en nadien, in het nieuwe Parlement, tijdens de herziening van de Grondwet, Vlaanderen meer macht en middelen te verschaffen, zo-

Van Ooteghem

dat wij eindelijk de economische expansie en de tewerkstelling in Vlaanderen veilig kunnen stellen. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : Minister Schiltz heeft het woord.

Minister H. Schiltz (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, ik denk dat wij met de behandeling van dit ontwerp uitermate snel kunnen gaan. Dit wil niet zeggen dat snelheid daarom afbreuk hoeft te doen aan de grondigheid.

Vooreerst dank ik de verslaggever voor de wijze waarop hij dit ontwerp van decreet heeft toegelicht : bondig, maar op alle essentiële punten volledig.

Vermits slechts één lid van deze Raad verdere beschouwingen bij dit ontwerp van decreet heeft ontwikkeld, kan ook ik een bondig antwoord geven.

Mijnheer Van Ooteghem, u heeft gelijk, enkel voortgaande op de cijfers van de omvang van onze waarborgmogelijkheden, vast te stellen dat de actiemogelijkheden, in vergelijking met deze van de centrale Regering, vanzelfsprekend gering moeten worden geacht. Wellicht zal niemand dit ontkennen. Dit beantwoordt overigens ongeveer aan de verhouding tussen het totaal van onze inkomsten en het totaal van de inkomsten van de centrale overheid. Ik denk dat dit voor eenieder duidelijk is. Waar het op aan komt is het maximum te halen uit de beperkte middelen, waarover wij op dit ogenblik beschikken, in de hoop dat vrij snel de beschikbare financiële middelen, maar dan ook de dito verantwoordelijkheden, voor de Vlaamse Regering zullen toenemen.

U hebt daarbij aangestipt dat het u verheugt dat de Vlaamse Regering het principe huldigt geen verlieslatende bedrijven te steunen of in leven te houden. Dit is in grote mate juist, alhoewel ik u toch moet zeggen dat het enig grote sinister dat wij hebben opgelopen, precies het gevolg is geweest van een beslissing die van dit principe afweek, dit om subregionale sociale bekommernissen, meer bepaald het

debacle van de Boomse Metaalwerken. Ter zake hebben wij onze waarborgverplichting moeten executeren. Deze waarborg werd verleend op een ogenblik dat er reeds twijfels moesten bestaan over de leefbaarheid van de onderneming, zoals zij toen functioneerde. Inmiddels is men er wel in geslaagd een deel van de onderneming, afgeslankt, gereduceerd, toch opnieuw op gang te brengen.

Vandaar wens ik te stellen dat dit principe juist is, maar dat we ook, naar de toekomst toe, moeten beseffen dat, in bepaalde omstandigheden, overgangsbegeleiding voor bepaalde subregio's **Of** voor bepaalde bedrijven, niet te vermijden zal zijn.

We hebben ons destijds ook, onder die politieke en sociale druk, die vanuit alle fracties kwam, laten verleiden om voor Nobels-Peelman waarborg te verlenen. De wijze waarop de zaak werd afgehandeld heeft gelukkig tot dusver voor de Vlaamse Regering geen financiële bijdrage meegebracht. Zulk een toestand brengt risico's met zich. De vraag stelt zich dan ook of de Vlaamse Raad, in zijn totaliteit, bij machte zal zijn op bepaalde momenten de druk, uitgaande van de basis, te weerstaan ten einde tussenbeide te komen, op een ogenblik dat dit erg riskant zou zijn.

Ik zou zeggen - zoals steeds in de politiek - dat men geen enkele regel absoluut kan stellen. Laat ons dit principe als algemene regel handhaven, beseffende dat er ogenblikken zullen komen, waarop het openbaar bestuur, hoe dan ook, al is het dan maar tijdelijk en begeleidend, zal moeten tussenbeide komen. Ik denk hierbij aan het probleem dat ons wacht indien uw wens in vervulling gaat. Dan zal de Vlaamse Regering de beleidsverantwoordelijkheid over de Kempense Steenkoolmijnen moeten overnemen. Het is evident dat, zonder begeleidende reconversiemaatregelen, zonder aangepaste sociale en industriële begeleiding, het onmogelijk is zomaar te overwegen de Kempense Steenkoolmijnen zonder meer te sluiten.

Het is evident dat, in het kader van de mogelijke verruimde verantwoordelijkheden en middelen, de Vlaamse Raad en de Vlaamse Regering een be-

leid voor deze sector zal moeten uitstippelen, rekening houdend met alle aspecten. Op dat moment zal duidelijk blijken dat de marge, waarvan hier werd gesproken, irreal is ; het zal wel een veelvoud daarvan worden.

Laten wij het zó stellen : wij moeten vooreerst trachten én de verantwoordelijkheid én de middelen in handen te krijgen, om daarna, in deze Raad, een verstandige beleidslijn in die zin uit te werken.

Ik dank inmiddels voor het verzoek dat hier reeds van twee kanten werd gericht om dit ontwerp van decreet goed te keuren. Wij zullen er erg spoedig trachten een goed gebruik van te maken. **(Algemeen applaus)**

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 107quater van de Grondwet.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

Artikel 2 van het decreet van 16 juni 1981 tot vaststelling van de grens der verbintenissen van de waarborg van het Vlaamse Gewest bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot uitvoering en ordening van maatregelen tot

Voorzitter

bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën en de wet van 30 december 1970 op de economische expansie, wordt vervangen door wat volgt :

„Artikel 2

Het globaal bedrag ten belope waarvan de waarborg van het Vlaamse Gewest mag worden verleend bij toepassing van de wet van 17 juli 1959 tot invoering en ordening van maatregelen ter bevordering van de economische expansie en de oprichting van nieuwe industrieën, wordt vastgesteld op een omloop van zes miljard frank, met de mogelijkheid dit bedrag bij besluit van de Vlaamse Executieve te verho-

gen tot acht miljard frank door vrijgeving van twee tranches van telkens één miljard frank.”

- **Aangenomen.**

Artikel 3

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 juli 1984.

- **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

Wij zullen donderdag 27 juni om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 12.22 uur.**
